Περιοδος 2η,
Νο 37
Γεναρης '95
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ' αυτο το φυλλο

Καλοδεχουμενοι οι ξενοι εργατες και φοιτητες σελ.6-7

Οι αλλαγες στην εργατικη ταξη σελ.4

Τσετσενια: Πολεμος για το πετρελαιο σελ. 12

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΦΥΓΕΙ

Κυβερνηση και εργοδοτες εχουν εξαπολυσει την πιο αγρια και συντονισμενη επιθεση εναντιον της εργατικης ταξης και των κατακτησεων της, των τελευταιων δεκαετιων.

Προσπαθουν να βαλουν χερι στην ΑΤΑ, να παγωσουν τις συμβασεις, να παραβιασουν τη συμφωνια για το ωραριο και τωρα ερχονται να καταργησουν και το δικαιωμα στην απεργια. Καταθεσαν στη βουλη νομοσχεδιο που απαγορευει την απεργια σε υπηρεσιες που τις χαρακτηριζουν «ουσιωδεις», οπως στο δημοσιο, ημικρατικο τομεα και αλλου.

Το θρασος τους δεν περιγραφεται. Η δικαιολογια που επικαλειται η κυβερνηση ειναι οχι μονο γελοια αλλα προσβαλλει και τη νοημοσυνη μας. Το κανουν λενε για να *«εκσυχρονισουν την εργατικη νομοθεσια και να εξαλειψουν καταλοιπα της αποικιοκρατικης νομοθεσιας»*. Μας δουλευουν πατοκορφα. Θελουν να μας γυρισουν πισω στην εποχη της αποικιοκρατιας που απαγορευονταν οι απεργιες και συλλαβανονταν και φυλακιζονταν συνδικαλιστες εργατες, ταχα για να εξαλυψουν καταλοιπα της αποικιοκρατιας. Αυτη η κυβερνηση εχασε οχι μονο τη ψυχραιμια της αλλα και τη φαντασια της.

συνεχεια σελ. 3

Ενα ακομα θυμα της ταξικης κοινωνιας

Η νεαρη Γεωργια Μακεδονα γνωρισε απο πολυ νωρις τη φτωχεια και την εξαθλιωση οπως τη ζουν και πολλοι αλλοι πισω απο την βιτρινα της «ευημερουσας» ελληνοκυπριακης κοινωνιας. Αναζητωντας το ονειρο οπως καθε νεολαιος βρηκε τον πονο και την εγκαταληψη.

Εγκαταλειμενη απο τους γονεις και τον αρραβωνιαστικο της αποκτησε μωρο στα 15 της και το γραφειο «ευημεριας» θελει να της το παρει με τη διακαιολογια οτι ειναι ανηλικη και φτωχη για να προσφερει «γονικη φροντιδα» στο βρεφος. Οι παπουδες της με τους οποιους ζει τα τελευταια χρονια ειναι και αυτοι φτωχοι και ζουν σε αθλιες συνθηκες.

Το γραφειο «ευημεριας» θεωρει τις συνθηκες ζωης της Γεωργιας αθλιες και την ιδια ανικανη να μεγαλωσει το μωρο αλλα αντι να φροντισει να τη βοηθησει να βελτιωσει τις συνθηκες που ζει και να μεγαλωσει το μωρο της οπως η ιδια ζητα, προτιμα να της το παρει και να το δωσει αλλου. Βεβαια αυτη ειναι η πιο φτηνη λυση για το γραφειο, αδιαφορο αν ειναι και η πιο απανθρωπη. Στο καπιταλισμο αυτο που μετρα πανω απ' ολα ειναι το κοστος και οχι τα αισθηματα και οι επιθυμιες των ανθρωπων.

Οι υποκριτικες δηλωσεις για την «ιεροτητα» της μητροτητας φαινεται οτι ισχυουν μονο οταν αυτη ειναι μεσα στα πλαισια του γαμου και της αστικης ηθικης. Οταν αφορα μια ανηλικη ανυπαντρη μητερα τοτε μετατρεπεται σε κολαση.

Αν η Γεωργια ή ο παπους της ηταν πλουσιοι οχι μονο δεν θα εφταναν ποτε στα Μ.Μ.Ε. ολα αυτα, αλλα και κανενας δεν θα σκεφτονταν να της παρει το παιδι.

Η υποκρισια των υπευθυνων του γραφειου «ευημεριας» το μονο που καταφερε να κανει ειναι να χειροτερεψει το προβλημα της Γεωργιας και να προσθεσει την προσβολη στο πονο. Δεν ειναι τυχαιο που αυτο το γραφειο συγκεντρωνει την αντιπαθεια των περισσοτερων απο οσους ερχονται σε επαφη μαζι του. Στη πραγματικοτητα αυτο που κανουν αυτες οι υπηρεσιες δεν ειναι να δινουν φροντιδα στους δυστυχισμενους αλλα να δικαιολογουν τη δυστυχια ριχνωντας την ευθυνη γι' αυτην στα ιδια τα θυματα της δυστυχιας. Φταινε οι ασυνειδητοι γονεις, μας λενε, οι τεμπεληδες συζηγοι, οι δυστροποι χαρακτηρες, η αντικοινωνικη συμπεριφορα των παιδιων και αλλα παρομοια περισπουδαστα. Το μονο που δεν φταιει γι' αυτους ειναι ο πραγματικος υπευθυνος, το βρωμικο καπιταλιστικο συστημα που ριχνει στην ανεργια, τη φτωχεια και την εξαθλιωση χιλιαδες εργαζομενους και τις οικογενειες τους.

Ας αφησουν την Γεωργια και το μωρο της, στην ησυχια τους. Δεν χρειαζονται αλλη απο την «ευημερια» που της προσφεραν.

Α. Μ.

Εθνικιστικη υποκρισια για τον θανατο βρεφους

Η ειδηση εγινε πρωτοσελιδο στις ελληνοκυπριακες εφημεριδες. Κοριστακι 3,5 χρονων πεθανε απο την πεινα και το κρυο στο Βορρα. Μητερα του μωρου η ελληνοκυπρια Χρυσταλλα και πατερας του ο τουρκοκυπριος Merthoca οι οποιοι πηγαν να ζησουν στο Βορρα πριν εξη μηνες.

Οι εφημεριδες βρηκαν την ευκαιρια να προβαλουν τις αθλιες συνθηκες στις οποιες ζουν οι τουρκοκυπριοι ενω ο Επιτροπος Προεδριας για Ανθρωπιστικα θεματα Λεανδρος Ζαχαριαδης δηλωσε υποκριτικα *«οτι δεν εχει ζητηθει απο την ενδιαφερομενη η παρεμβαση της κυπριακης κυβερνησης»* και διευκρινισε *«οτι σε περιπτωση που η Χρυσταλλα αποταθει στις αρχες η δημοκρατια θα της παρασχεθει καθε δυνατη βοηθεια»*.

Βεβαια οταν η Χρυσταλλα ζουσε με την οικογενεια της στο νοτο και ζητουσε βοηθεια ο Ζαχαριαδης επασχε απο βαρηκοϊα γιατι τοτε ουτε αυτος ουτε και κανενας αλλος ενδιαφερτηκε για τα προβληματα τους. Κανεις δεν ενδιαφερτηκε για το που μενουν, αν εχουν νερο και ηλεκτρικο ρευμα ή θερμαστρα για το κρυο.

Οι περισσοτεροι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο, ζουν σε αθλιες συνθηκες που καθολου δεν διαφερουν απο αυτες που αντιμετωπισε η Χρυσταλλα στον Βορρα. Μενουν σε σπιτια, συνηθως παλια τουρκοκυπριακα, χωρις ρευμα και νερο.

Οχι μονο δεν βρισκουν καμια υποστηριξη απο το κρατος αλλα συνηθως δεχονται και την καταπιεση και τις παρενοχλησεις της ΚΥΠ και της αστυνομιας που θελει να τους χρησιμοποιησει για να εξυπηρετησει τους σκοπους της ελληνικης προπαγανδας. Τις περισσοτερες φορες μαλιστα που ελληνοκυπριες ετυχε να αποφασισουν να ζησουν με καποιο τουρκοκυπριο, ή ακομα παραπανω να κανουν και παιδια μαζι τοτε αντιμετωπισαν τις χειροτερες παρενοχλησεις απο την αστυνομια και τους ρουφιανους της.

Δεν εχει περασει πολυς καιρος απο τοτε που βγηκε στη φορα η ιστορια του τουρκοκυπριου Σαληχ και της Γιωτας που αναγκαστηκαν να πανε στο βορρα, οπου ο Σαληχ ριχτηκε στη φυλακη γιατι αρνηθηκε να καταταγει στο τουρκοκυπριακο στρατο. Το τι τραβηξαν ο Σαληχ και η Γιωτα απο τις παρενοχλησεις της ελληνοκυπριακης αστυνομιας πριν αναγκαστουν να φυγουν στο Βορρα, βγηκε στη φορα απο τις συκλονιστικες μαρτυριες της Γιωτας και του πατερα της στην εκπομπη «Χωρις Πλαισια». Η Γιωτα περιγραψε πως δεν τους αφησαν ουτε λεπτο ησυχους ενω ο ιδιος ο πατερας της περιγραψε πως οι αστυνομικοι προσπαθησαν να τον στρεψουν εναντια στη κορη του και πως του περιγραφαν τον Σαληχ σαν ενα καθαρμα και προσπαθησαν να τους χωρισουν.

Πολλες φορες ακομα τουρκοκυπριοι καταγγειλαν τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης τους στο νοτο και την καταπιεση και τις παρενοχλησεις που δεχονταν απο την αστυνομια. Ενυπογραφες καταγγελειες εστειλαν και στον Γενικο Εισαγγελεα αλλα καμια ερευνα δεν εγινε γι αυτες.

Η Εργατικη Δημοκρατια δημοσιευσε πολλα αρθρα για την αθλια ζωη και τις διωξεις των τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο, οπως την υποθεση της Φατμα Μεχμετ που το γραφειο ευημεριας της πηρε τα δυο παιδια της οταν την εγκατελειψε ο αντρας της ή την ελληνοκυπρια Χρυσταλλα που με τον τουρκοκυπριο αραβωνιαστικο της που αναγκαστηκε να βαφτιστει και να γινει Αντρεας για να εχει καποια «υποσταση» μεσα στο ελληνοκυπριακο «κρατος προνοιας», βρεθηκαν να ζουν σε ενα αχουρι στο τουρκομαχαλλα της Λεμεσου.

Δημοσιευσε ακομα πολλες επωνυμες καταγγελιες για παρενοχλησεις τουρκοκυπριων απο την αστυνομια και τη ΚΥΠ, οπως του Ενγκιν Μπεσιμ, του Τζιαν και Τουντζαι Νετζιπ και αλλων.

Πολλες καταγγελιες για καταπιεση των τουρκοκυπριων εκανε και η Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων του νοτου που δημιουργηθηκε στο νοτο απο ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης. Μια επιτροπη που πολεμηθηκε ιδιαιτερα απο το κομμα του κυριου Ζαχαριαδη και ιδιως απο την κυρια Κλαιρη Αγγελιδου, σημερινη υπουργο παιδειας.

Το σημερινο ενδιαφερον τους για την Χρυσταλλα και το μωρο της που πεθανε δεν ειναι παρα μια υποκριτικη προσπαθεια εξυπηρετησης της σωβινιστικης προπαγνδας τους εναντιον της αλλης πλευρας.

Αγγελικη Μιχαηλ

Τουρκοκυπριοι που κατεβηκαν σε απεργια πεινας εξω απο το δημαρχειο στη Παφο ζητωντας να τους παραχωρηθουν ταυτοτητες και σπιτια για να μεινουν. Οι μονοι που ευαισθηοποιηθηκαν ηταν πολιτες της Παφου που τους προσφεραν πρσωρινη στεγη.

Η κυβερνηση αγρον ηγορασε.

Η κυβερνηση ειναι το κυκλωμα που θελει ξηλωμα

Ο βουλευτης του Συναγερμου Πουργουριδης παιζοντας τον ντετεκτιβ εξυχνειασε το «κυκλωμα» για τα οποιο μιλησε περσι ο Κληριδης μετα τις αντιδρασεις που προκαλεσε η σφαγη στη Χλωρακα.

Το «κυκλωμα» κατα τον Πουργουριδη ειναι μεσα στην νομικη υπηρεσια του κρατους και το αποτελουν ο Β.Γ Εισαγγελεας Λ. Λουκαΐδης, και οι εισγγελεις Α Παπασαββας και Φροσω Παρρησιαδου. Τα αποδειχτικα στοιχεια που επικαλεστηκε ειναι οτι ειχαν πολλα σουρτα φερτα μεταξυ τους. Το τι λεγανε και σχεδιαζαν μεταξυ τους οι πιο πανω του «κυκλωματος» μας το αποκαλυπτει και αυτο ο Κυπριος Πουαρω. Με τι τροπο θα φανε τον Ευαγγελου.

Ολα αυτα θα ηταν γελοια αν δεν ηταν επικυνδυνα. Στην πραγματικοτητητα αυτο που ενοχλησε τον Πουργοριδη και τους ομοιους του στη κυβερνηση ειναι οτι οι συγκεκριμενοι εισαγγελεις εκφρασαν δημοσια την αντιθεση τους για τις περιπτωσεις ξυλοδαρμου πολιτων απο την αστυνομια, οπως τις περιπτωσεις Δημοσθενους και Λυκουρη και καταδικασαν την δολοφονια στην Χλωρακα.

Καποιοι απο του εισαγγελεις που κατηγορουνται για «κυκλωμα» εκφρασαν ακομα φανερα την αντιθεση τους στην επαναπροσληψη των 62 πραξικοπηματιων στην δημοσια υπηρεσια.

Η κυβερνηση που καλυψε με ολη τη κυνικοτητα την αστυνομια και τον Ευαγγελου για ολα αυτα τα περιστατικα, σημερα καλυπτει και τον Πουργουριδη στους αφορισμου και την λασπη που ριχνει εναντια στους τρεις εισαγγελεις.

Με την προπαθεια του αυτη ο Πουργουριδης και η κυβερνηση θελουν να επιβαλουν τη τρομοκρατια και την φιμωση οποιων διαφωνουν με την πολιτικη τους.

Το πραγματικο κυκλωμα δεν ειναι οι τρεις εισαγγελεις αλλα αυτο που δολοφονει στην Χλωρακα, που ξυλοφορτωνει τους νεολαιους στα γηπεδα, που προσπαθει να κλεψει κι αλλο απο το εισοδημα των εργαζομενων, ειναι το κυκλωμα που στοχευει να μας κλεψει και το δικαιωμα σκεψης και εκφρασης. Αυτο ειναι το κυκλωμα που πρεπει να να ξηλωθει.

Μαρια Φυλαχτου

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Να κανουμε το αντεργατικο νομοσχεδιο Βατερλω του Κληριδη

συνεχεια απο σελ. 1

Οι μονοι που χαιρετησαν το νομοσχεδιο για την απαγορευση των απεργιων, που ετοιμασε ο Τριανταφυλλιδης ηταν οι μαστροι της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ. Φυσικα, αφου γι αυτους δουλευει αυτη η κυβερνηση.

Φοβαται

Οσες διακυρηξεις και αν κανει για φιλολαϊκη πολιτικη, και δικαιη διακυβερνηση ξερει οτι δεν ξεγελα πια την εργατικη ταξη. Αυτος ειναι και ο πραγματικος λογος για τον οποιο θελει να απαγορευσει τις απεργιες.

Εχει ανοιξει μια σειρα μετωπα εναντιον της εργατικης ταξης που φοβαται οτι δεν θα μπορει να τα αντιμετωπισει.

Με το ενιαιο μισθολογιο που μειωνει τους μισθους προσληψης εχει ξεσηκωσει το συνολο των εργαζομενων στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα. Εχει την εμπειρια απο περυσι που προσπαθησε να μην δωσει τις αυξησεις που συμφωνηθηκαν στους δημοσιους και κατεληξε σε αταχτη υποχωρηση μετα απο μια 24ωρη απεργια.

Η προσπαθεια καταργησης του καταλογου διοριστεων και μια σειρα απο αλλες μεταρυθμισεις του υπουργειου παιδειας οπως το ενιαιο λυκειο, η καταργηση της προϋπηρεσιας των συμβασιουχων, εχουν ξεσηκωσει καθηγητες, δασκαλους, συμβασιουχους αλλα και φοιτητες, μαθητες. Τα περισσοτερα απο αυτα τα μετρα η Αγγελιδου αναγκαστηκε να τα παρει πισω μετα τις αντιδρασεις που αντιμετωπισε.

Στον τομεα της υγειας η συγκρουση του Χριστοφιδη με τους γιατρους, τους νοσοκομους, τους, φαρμακοποιους, εχει παρει αγριες διαστασεις και κορυφωθηκε με το περιβοητο Εθνικο Σχεδιο Υγειας που προσπαθει να περασει. Οσο και αν το παρουσιαζουν σαν «φιλολαϊκο» ο περισσοτερος κοσμος ξερει οτι το μονο που στοχευει αυτο το σχεδιο ειναι να βαλει τους εργαζομενους να πληρωσουν το κοστος της ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης και να αδυνατισει την δημοσια υγεια προς οφελος των μεγαλογιατρων και των κλινικαρχων.

Στον τομεα των μεταφορων τα ιδια. Στα λιμανια και τα αεροδρομια η προσπαθεια παραβιασης κεκτημενων των εργαζομενων οδηγησε αρκετες φορες σε συγκρουση τους εργαζομενους με την κυβερνηση. Συγκρουση απειλειται και στις Κυπριακες Αερογραμμες εξαιτιας των απολυσεων που ετοιμαζονται.

Ακομα η προθεση της κυβερνησης να ιδιωτικοποιησει σημαντικες υπηρεσιες οπως, την Αρχη Τηλεπικοινώνιων απειλει να ανοιξει ακομα ενα μεγαλο μετωπο στην κυβερνητικη πολιτικη.

Η κυβερνηση ξερει οτι ολα αυτα θα βρουν την δυναμικη αντισταση της εργατικης ταξης οπως την βρηκαν σε ολες τις χωρες που συντηριτικες κυβερνησεις, προσπαθησαν να περασουν παρομοια προγραμματα λιτοτητας. Στην Γαλλια ο Μπαλαντυρ υποχωρησε κατω απο την δυναμικη αντιδραση των εργαζομενων στα προγραμματα λιτοτητας του. Στην Ελλαδα ο Μητσοτακης καταρρευσε κατω απο το βαρος των απεργιων και των κινητοποιησεων που προκαλεσε η προσπαθεια του να επιβαλη λιτοτητα στην εργατικη ταξη και κανει ιδιωτικοποιησεις. Στην Ιταλια, πριν μερικες μονο βδομαδες, ο Μπερλουσκονι καταρρευσε επειδη ο προϋπολογισμος λιτοτητας που ετοιμασε δεν μπορουσε να περασει εξαιτιας των απεργιων και των κινητοποιησεων εκατομμυριων Ιταλων εργατων.

Ολα αυτα ειναι που φοβαται ο Κληριδης και προσπαθει να απαγορευσει τις απεργιες.

Να τους σταματησουμε

Μπορουμε και πρεπει να τους σταματησουμε. Η εργατικη ταξη στη Κυπρο δεν εχει δεχτει τις τελευταιες δυο δεκαετιες καμια σκληρη ηττα. Εχει ενα φοβερα ψηλο ποσοστο οργανωσης που στους δημοσιους και ημικρατικους φτανει σχεδον το 100% ενω στον ιδιωτικο τομεα πλησιαζει το 70%. Η συνειδηση της δυναμης τους ειναι εντονη σε πολλα κομματια της εργατικηςт ταξης, ιδιαιτερα στον δημοσιο τομεα και τις υπηρεσιες κοινης ωφελειας.

Ηδη σε διαφορους εργατικους χωρους κυκλοφορουν ψηφισματα που ζητουν την αμεση αποσυρση του αντεργατικου νομοσχεδιου και καλουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να αναλαβουν αμεσως δραση με απεργιες και κινητοποιησεις

Αυτη την δυναμη ειναι που πρεπει να αξιοποιησουν οι ηγεσιες των συντεχνιων. Να οργανωσουν και να συντονισουν την αντισταση ολων των εργαζομενων, εναντια στις επιθεσεις του κεφαλαιου. Η συναντηση ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΠΑΣΥΔΥ, για καθορισμο κοινης στασης απεναντι στο νομοσχεδιο ηταν ενα σωστο βημα. Δεν πρεπει να περιοριστει ομως μονο σε διακυρηξεις. Πρεπει να μετατραπει σε δραση που να αναγκασει την κυβερνηση να αποσυρει ανευ ορων το νομοσχεδιο.

Η Κυβερνηση και οι εργοδοτες ανοιξαν πολλα μετωπα, προβαλλουν πολλες απαιτησεις για να εχουν την δυνατοτητα μετα να υποχωρησουν σε καποια απο αυτα και να ζητουν να κανει υποχωρησεις και η εργατικη ταξη. Η ηγεσιες των συνδικατων δεν πρεπει να αφησουν να περασει αυτος ο εκβιασμος. Οχι μονο πρεπει να διακοψουν καθε συζητηση σχετικα με την ΑΤΑ, που ετσι και αλλοιως δεν επρεπε να την αρχισουν ποτε, αλλα να προβαλουν και να διεκδικησουν ολα εκεινα που εγκαταλειψαν τα τελευταια χρονια κατω απο τη λογικη της «συναινεσης» και του «κοινωνικου διαλογου».

Σημερα πια γινεται ολοφανερο οτι οι υποχωρησεις και οι συμβιβασμοι το μονο που καταφεραν ηταν να ανοιξουν την ορεξη των εργοδοτων και της κυβερνησης για να ζητουν περισσοτερες θυσιες απο την εργατικη ταξη.

Δεν υπαρχουν περιθωρια για αναζητηση «συναινετικων» διαδικασιων. Δηλωσεις εκ μερους των συντεχνιων οτι «ειναι ετοιμες, μεσα στα πλαισια του Εργατικου Συμβουλευτικου Σωματος και τις προνοιες του Κωδικα Βιομηχανικων Σχεσεων, να συζητησουν οποιεσδηποτε εισηγησεις για το αυτο το επιμαχο θεμα» το μονο που μπορουν να κανουν ειναι ενθαρυνουν τους εργοδοτες και την κυβερνηση να επιμενουν στις επιθεσεις τους.

Η αντιδραση πρεπει να αφορα το ιδιο το νομοσχεδιο και οχι την διαδικασια ετοιμασιας και επεξεργασιας του. Οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν πρεπει να δεχτουν καμια συζητηση για νομοσχεδιο ή αλλη συμφωνια που θα καταργει ή θα περιοριζει με οποιοδηποτε τροπο το δικαιωμα στην απεργια, στην περιφρουρηση ή την συμπαρασταση.

Απεργιες

Το μονο που μπορει να σταματησει την κυβερνηση και τους εργοδοτες ειναι να δουν ποσο αποφασισμενοι ειμαστε. Η αντιδραση των συνδικατων πρεπει να ειναι αναλογη με το μεγεθος της επιθεσης που δεχεται το εργατικο κινημα. Γι αυτο χρειαζεται μια αμεση και δυναμικη απαντηση με απεργιες και κινητοποιησεις.

Αυτη η μαχη μπορει να κρινει οχι μονο το δικαιωμα στην απεργια, αλλα και την δυνατοτητα τους να βαλουν χερι στην ΑΤΑ και τις συμβασεις. Μπορει ακομα να γινει η αρχη για να ανατρεψουμε οχι μονο τα προγραμματα λιτοτητας της κυβερνησης αλλα και την ιδια.

Μπορουμε και πρεπει να κανουμε αυτη τη μαχη το Βατερλω του Κληριδη. Εχουμε την δυναμη να τον κανουμε να ακολουθησει την τυχη του Μητσοτακη και του Μπερλουσκονι.

Χριστουγενιατικο Παρτυ '94

Πραγματοποιοιθηκε με μεγαλη επιτυχια το καθιερωμενο χριστουγενιατικο παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας την παρασκευη 17 Δεκεμβριου στην Λαικη Σκηνη στο Καιμακλι.

Καθε χρονο το χριστουγενιατικο παρτυ αποτελει τον κυριο οικονομικο πορο της οργανωσης, ωστε απο τα εσοδα να μπορει να λειτουργει σαν πολιτικη οργανωση εκδιδοντας την εφημεριδα Εργατικη Δημοκρατια και να δινει μαχες μαζι με ολοκληρη την εργατικη ταξη εναντια στις εργοδοτικες επειθεσεις, εναντια στον ρατσισμο και γενικοτερα εναντια στον καπιταλισμο που γεννα την αδικια και την εκμεταλευση.

Στο φετινο παρτυ παρεβρεθηκαν γυρω στα 130 ατομα αναμεσα στους οποιους πολλοι νεολαιοι και τα καθαρα εσοδα του εφτασαν τις 1584 λιρες.

Για τη τοση μεγαλη επιτυχια του παρτυ δουλεψαν με κεφι ολα τα μελη της οργανωσης πετυχαινοντας τον στοχο μας που δεν ηταν αλλος απο την μεγαλη προσελευση του κοσμου και την δημιουργια ενος ευχαριστου κλιματος με καλο φαϊ και ζωντανη μουσικη. Παρα το οτι ο χωρος αποδειχτηκε μικρος για ολο το κοσμο που μαζευτηκε το γλεντι κρατησε μεχρι τις πρωινες ωρες με πολυ κεφι και πολιτικη κουβεντα.

Ειναι σιγουρο οτι ο δικος μας χωρος δεν μπορει πλεον να καλυψει τις αναγκες ενος τετοιου παρτυ, τουλαχιστο για τον Χειμωνα και θα πρεπει να αναζητησουμε καποιο μεγαλητερο. Το επομενο παρτυ υποσχομαστε να ειναι σε ενα χωρο που να μπορει να φιλοξενησει πολλους περισσοτερους για να μπορεσουμε να διασκεδασουμε πιο ανετα.

Η μεγαλη ανταποκριση που βρηκαμε φετος, για παραχωρηση δωρων, αγορα λαχειων, προετοιμασια των φαγητων και του χωρου και τελικα η μεγαλη συμμετοχη στο Παρτυ εδειξε οχι μονο την αναγκη που υπαρχει για ενα πιο μεγαλο χωρο για παρτυς αλλα εκανε ακομα πιο φανερη την αναγκη που υπαρχει για μια επαναστατικη οργανωση που να εκφρασει την αγανακτηση και την διαθεση πολλων εργαζομενων και νεολαιων που θελουν να παλεψουν εναντια στον ελληνοκεντρισμο, το σωβινισμο και την λιτοτητα που προσπαθει να περασει η συντηρητικη κυβερνηση του Κληριδη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Οσους με οποιοδηποτε τροπο, προσφεροντας δωρα, πουλωντας λαχεια, συμμετεχοντας στο Παρτυ, βοηθωντας στην οργανωση του, ενισχυοντας την εφημεριδα βοηθησαν να υπερκαλυψουμε τον στοχο της οικονομικης μας εξορμησης.

Με τις 1634 λιρες που μαζευτηκαν το Δεκεβρη, κυριως απο το Παρτυ, εκλεισε η οικονομικη μας εξορμηση που εφτασε στις 2013 λιρες. Αυτη η ενισχυση θα ειναι σημαντικη βοηθεια για την Εργατικη Δημοκρατια για να δωσει μαζι με την εργατικη ταξη και τη νεολαια τις μαχες που ερχονται για να αντιμετωπισουμε την αντεργατικη επιθεση της κυβερνησης και των εργοδοτων.

Οι λαχνοι που κερδισαν στο Παρτυ ειναι:

1561 ενα computer
0148 ενα πολδηλατο
0555 ενα χαλι
0354 σετ καρεκλες
0037 μια ασφαλεια ατυχηματων, αξιας 5000 λιρων

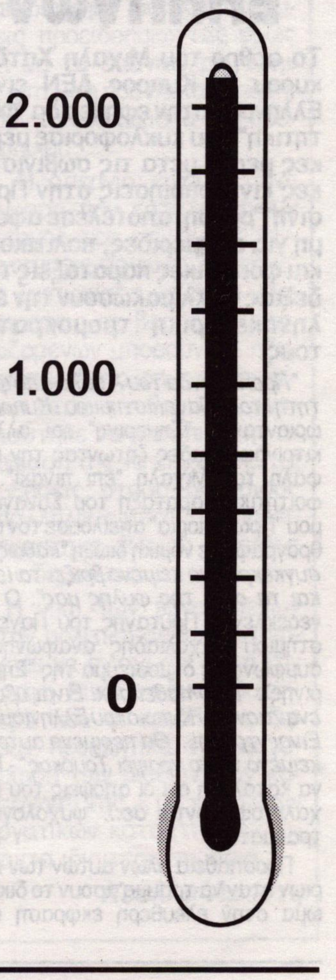

Τα σχεδια για Ενωση το '64

Αρπαχτηκες λυκοσυμμαχιες

Συμφωνα με τα αρχεια του Βρεττανικου Φορεΐν Οφις που δοθηκαν στη δημοσιοτητα με τη συμπληρωση τριαντα χρονων, η κυβερνηση του Γεωργιου Παπανδρεου συμφωνησε το 1964 με τους Αγγλους και Αμερικανους για ενωση της Κυπρου με ανταλλαγμα τη παραχωρηση του Καστελλοριζου ή αλλων εδαφικων παραχωρησεων προς την Τουρκια. Αποκαλυφτηκε ακομα οτι σχεδιαζονταν η ανατροπη του Μακαριου και η αντικατασταση του απο τον Γριβα που ειχε την εμπιστοσυνη των Αγγλων.

Ο ελληνοκυπριακος τυπος προβαλε αυτες τις αποκαλυψεις τονιζοντας τον βρωμικο ρολο των δυτικων συμμαχων *«που παντοτε υποστηριζαν τα τουρκικα σχεδια»* και την αντισταση του Μακαριου σε αυτα.

Απο τις συγκρουσεις του '63 - '64

Αυτη η εικονα που καλιεργει η επισημη ελληνοκυπριακη και ελληνικη προπαγανδα για τα γεγονοτα της εποχης δεν ειναι παρα ενα μεγαλο ψεμμα. Ουτε οι «δυτικοι συμμαχοι της Ελλαδας» ειναι εξ ορισμου φιλοτουρκοι, ουτε οι ελληνες και ελληνοκυπριοι πολιτικοι ειναι οι ηρωϊκοι ηγετες που αντισταθηκαν στους κακους ιμπεριαλιστες. Ετσι και αλλοιως ηταν οι δυτικοι «φιλοτουρκοι» που προτειναν την ενωση ενω ειναι γνωστο οτι το 1964 ο αμερικανος προεδρος Τζονσον εστειλε ρηματικη επιστολη προς τον Ινονου με την οποια σταματησε τον Τουρκικο στολο που ετοιμαζονταν να εισβαλει στη Κυπρο μετα το φοβερο αιματοκυλισμα των τουρκοκυπριων που αρχισε το Δεκεβρη του '63 και συνεχιστηκε σχεδον ολοκληρο το '64.

Το ανοιγμα των αρχειων του Φορεΐν Οφις τιποτα το πραγματικα αγνωστο δεν αποκαλυπτει παρα μονο επιβεβαιωνει και επισημα το βρωμικο παζαρι και τις λυκοσυμμαχιες που διαμορφονωνταν εκεινη τη περιοδο μεσα στα πλαισια του ΝΑΤΟ. Οι μικροι και μεγαλοι ιμπεριαλιστες που συμμετειχαν σε αυτη την ιμπεριαλιστικη αλυσιδα προσπαθουσαν ο καθενας ν' αρπαξει για λογαριασμο του οτι μπορουσε περισσοτερο, να επιβαλει τους δικους του ορους, να χαραξει τα δικα του συνορα, αδιαφορωντας για το τι θα σημαινε αυτο για τους εργατες, στην Ελλαδα, την Τουρκια και την ιδια την Κυπρο.

Οσο βρωμικος και αντιδραστικος υπηρξε ο ρολος της τουρκικης αρχουσας ταξης στο κυπριακο αλλο τοσο βρωμικος και αντιδραστικος υπηρξε ο ρολος της ελληνικης και ελληνοκυπρικης αρχουσας ταξης. Αν η τουρκικη αρχουσα ταξη ηθελε την διχοτομηση της Κυπρου, η ελληνοκυλπριακη και ελληνικη ηθελε να εξαφανισει τους τουρκοκυπριους απο το νησι. Αν ο τουρκικος στρατος ευθυνεται για εθνικο ξεκαθαρισμα και σφαγες των ελληνοκυπριων το '74, ο ελληνικος στρατος και η εθνοφρουρα ευθυνονται για εθνικο ξεκαθαρισμα και σφαγες των τουρκοκυπριων το '63, το '64, το '68, ακομα και το '74.

Ο Μακαριος αποκτησε φημη αντιμπεριαλιστη επειδη αντισταθηκε στα σχειδια του ΝΑΤΟ. Του ηταν ομως τελειως αδιαφορο αν για να χαλασει τα σχεδια του Νατο θα προκαλουσε ενα πολεμο και θα οδηγουσε στη σφαγη εκατονταδες τουρκοκυπριους και ελληνοκυπριους εργαζομενους.

Αυτο ακριβως εκανε και το καλοκαιρι του '64 με τις επιχειρησεις της Μανσουρας στη Τηλλυρια. Οι συζητησεις και τα παζαρια της εποχης, που αναφερονται στα αρχεια του Φορεΐν Οφις, κατεληξαν τελικα στο σχεδιο Ατσεσον που προβλεπε την ενωση της Κυπρου με την Ελλαδα με ανταλαγμα την παραχωρηση στη Τουρκια, μιας βασης στην Καρπασια. Ο Παπανδρεου δεχτηκε το σχεδιο και πιεζε τον Μακαριο να συμφωνησει και αυτος.

Η αντιδραση του Μακαριου ηταν μια κυνικη στρατιωτικη επιχειρηση που στοιχισε τη ζωη σε δεκαδες τουρκοκυπριους αλλα και ελληνοκυπριους. Ο Γαρουφαλιας, τοτε υπουργος εξωτερικων της κυβερνησης Παπανδρεου λεει για εκεινη τα γεγονοτα: *«Ενω ο Ατσεσον συνεχιζε τις προσπαθειες του για την εξευρεση συμπεφωνημενης λυσεως και ενω η κατασταση στη νησο εμφανιζονταν ηρεμη και η ατμοσφαιρα ηταν ειρηνικη και γαληνιαια, διευκολυνουσα τις μεσολαβητικες προσπαθειες, εξαπολυθησαν αιφνιδιαστικα στις 6 Αυγουστου με πρωτοβουλια του Αρχ. Μακαριου και με πληρη αγνοια της ελληνικης κυβερνησεως και με αποτερο προφανως σκοπο τον τορπιλισμο του Ατσεσον για συμπεφωνημενη λυση, αι γνωσται επιχειρησεις της Τηλλυριας.»*

Παρομοια εκανε ο Μακαριος και αργοτερα στην Κοφινου το '67 οταν διεταξε τις επιχειρησεις που κατεληξαν στη σφαγη 22 αμαχων τουρκοκυπριων, λεηλασιες και καταστροφη του χωριου για να χαλασει το κλιμα μεσα στο οποιο συζητουσε τοτε η Χουντα με την τουρκικη κυβερνηση για το Κυπριακο.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ολοι οι πολιτικοι ηγετες εκεινη την εποχη στην Ελλαδα, ο Γ. Παπανδρεου, ο γιος Α. Παπανδρεου, ο Μητσοτακης οπως και στη Κυπρο, οι Μακαριος Κληριδης, Κυπριανου, Τασος Παπαδοπουλος και αλλοι ειναι χωμενοι ως το λαιμο στις ιμπεριαλιστικες δολοπλοκιες και τα παζαρια και εχουν τεραστια ευθυνη για τους πολεμους τις σφαγες και τις καταστροφες που εζησαν οι εργαζομενοι, ελληνες και τουρκοι στην Κυπρο.

Αυτοι οι ιδιοι, σημερα προσπαθουν να μας πεισουν οτι θελουν να φερουν μια δικαιη και ειρηνικη λυση στο Κυπριακο. Δεν πρεπει να τους εχουμε την παραμικρη εμπιστοσυνη οτι δεν θα μας οδηγησουν ξανα σε αδικους πολεμους, σφαγες και εθνικα ξεκαθαρισματα.

Μονο η διεθνιστικη ενοτητα των ελληνων και τουρκων εργατων μπορει να απομακρυνει τον κινδυνο πολεμου. Για να χτιστει αυτη η ενοτητα χρειαζεται πρωτα και κυρια οι σοσιαλιστες εργατες στη καθε χωρα να στραφουν εναντια στους δικους τους υπευθυνους, τη δικη τους αρχουσα ταξη.

Ντινος Αγιομαμιτης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Επιστροφη στη νοοτροπια του Ελλας Ελληνων Χριστιανων

Το αρθρο του Μιχαλη Χατζηκυρου "Η Κυπρος ΔΕΝ ειναι Ελληνικη" στην εφημεριδα "Φοιτητικη" που κυκλοφορισε μερικες μερες μετα τις σωβινιστικες κινητοποιησεις στην Πρασινη Γραμμη, αποτελεσε αφορμη για εφημεριδες, πολιτικους και φοιτητικες παραταξεις της δεξιας να κλιμακωσουν την ελληνοκεντρικη τρομοκρατια τους.

"*Προπαγανδα του Αττιλα απο φοιτητη του Πανεπιστημιου Κυπρου*" ωριονταν η "Σημερινη" και αλλες κιτρινοφυλλαδες ζητωντας την κεφαλη του Μιχαλη "επι πινακι". Η φοιτητικη παραταξη του Συναγερμου "Πρωτοπορια" απειλουσε τον αρθρογραφο με νομικη διωξη "*καθως το συγκεκριμενο κειμενο βριζει τα ιερα και τα οσια της φυλης μας*". Ο δε νεοεκλεγης Πρυτανης του Πανεπιστημιου Χαχολιαδης αναφωνησε, συμφωνα με δημοσιευμα της "Σημερινης": "*Εχω παθει σοκ. Ειναι υβρης εναντιον του Κυπριακου Ελληνισμου. Ειναι ντροπη!... Θα περιμενα αυτο το κειμενο να το γραψει Τουρκος*" - Για να καταληξη οτι οι αποψεις του Μιχαλη οφειλονται σε... "ψυχολογικα τραυματα"!

Προσπαθεια ολων αυτων των κυριων ηταν να τραυματισουν το δικαιωμα στην ελευθερη εκφραση και προπαντος να φιμωσουν ολους αυτους που δεν λεν να καταπιουν τα ελληνοχριστιανικα τους "ψυχοφαρμακα" - Αυτους που βλεπουν οχι μονο την βαρβαροτητα και τις ευθυνες της αλλης πλευρας αλλα που επιμενουν να ξεσκεπαζουν τις ευθυνες και τις βαρβαροτητες της "δικης μας" πλευρας, που δεν ειναι καθολου μικροτερες.

Σ'αυτη την κοντρα η φοιτητικη παραταξη του ΑΚΕΛ "Προοδευτικη" οχι μονο δεν επρεπε να φυγομαχησει κρατωντας μια διπλωματικη αποσταση - "*η αποψη αυτου του φοιτητη ειναι μοναδικη στους 1505 φοιτητες του πανεπιστημιου*" - αλλα επρεπε να μπει μπροστα, να κινητοποιησει την οργη των φοιτητων δινοντας ετσι ενα γερο χαστουκι στους νοσταλγους του Ελλας Ελληνων Χριστιανων.

Στο στοχαστρο της Δεξιας δεν βρισκεται μονο ο Μιχαλης αλλα η αριστερα στο πανεπιστημιο, στα κολλεγια και στα λυκεια. Οι αριστεροι φοιτητες και μαθητες δεν πρεπει να αφησουν το ζητημα να "ξεθημανει". Μπορουν με το που θ'ανοιξει ξανα το πανεπιστημιο να δωσουν την μαχη, με ψηφισματα που να καταδικαζουν αυτη την προσπαθεια φιμωσης, οργανωνοντας ανοιχτες συζητησεις για το δικαιωμα της ελευθερης διακινησης ιδεων, για τους μυθους της "αιωνιας ελληνικοτητας".

Δ.Οικ.

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΣΤΗ Ν. ΚΟΡΕΑ

Απο τον περασμενο Οκτωβρη κρατουνται στις φυλακες της Νοτιου Κορεας 24 σοσιαλιστες, υποστηρικτες της Οργανωσης Διεθνων Σοσιαλιστων Ν. Κορεας, ενω υπαρχουν σοβαρες ανησυχιες οτι εχουν υποβληθει σε βασανιστηρια.

Αναμεσα στους συλληφθεντες ειναι και ο εκδοτης Τσοϊ Ιλ-Μπουγκ ο οποιος ειχε καταδικαστει σε δυο χρονια φυλακιση τον Γεναρη 1993 με την κατηγορια της παραβιασης του νομου περι "Εθνικης Ασφαλειας". Ο Τσοϊ υιοθετηθηκε απο την *Διεθνη Αμνηστια* σαν κρατουμενος για λογους συνειδησης και απελευθερωθηκε μετα απο διεθνη καμπανια τον Δεκεμβρη 1993.

Με βαση τον ιδιο νομο, σημερα και παλι ο Τσοϊ Ιλ-Μπουγκ μαζι με αλλους 23 σοσιαλιστες αντιμετωπιζουν την κατηγορια για «συμμετοχη σε οργανωση που υποστηριζει τον εχθρο», δηλ. την Βορειο Κορεα. Ο Τσοϊ, ωστοσο, ειχε κανει ξεκαθαρο στην προηγουμενη του δικη οτι η οργανωση στην οποια ανηκει αντιτασσεται τοσο στο αντιδημοκρατικο καθεστως της Β. Κορεας οσο και στο καθεστως της Ν. Κορεας

Η κυβερνηση του Κιμ Γιουγκ-Σαμ εχει επανειλλημενα στραφει εναντια στα ανεξαρτητα εργατικα συνδικατα, συλλαμβανοντας τους ηγετες και τα στελεχη τους.

Διαμαρτυριες εναντια στην κρατηση των 24 εχουν ηδη γινει στη Ν.Υορκη, στο Σικαγο, στο Σαν Φρανσισκο, στο Λονδινο, στο Σιδνεϋ και στο Οσλο .

Ψηφισμα που κυκλοφορησε η *Επιτροπη Υπερασπισης των Νοτιοκορεατων Σοσιαλιστων* εχοει υπογραφτει απο χιλιαδες εργαζομενους, βουλευτες, συνδικαλιστες, δημοσιογραφουςι, κομματα και οργανωσεις απο ολο τον κοσμο, συμπεριλαμβανομενης και της Κυπρου. Το ψηφισμα μαζι με τα ονοματα αυτων που το υπογραφουν θα δημοσιευθουν στην εφημεριδα με την μεγαλυτερη κυκλοφορια στη Νοτιο Κορεα, *Hankyore Sinmun*.

Αναμεσα σ'αυτους που υπογραφουν το ψηφισμα συγκαταλεγονται γνωστα ονοματα συνδικαλιστων, βουλευτων, ακαδημαϊκων και δημοσιογραφων, οπως π.χ. Χ. Πρωτοπαπας (Προεδρος της ΓΣΕΕ), Τονυ Μπεν και Τζερεμυ Κορμπιν (βουλευτες Εργατικου Κομματος Βρετανιας), Κριστοφερ Χιλλ (καθηγητης Ιστοριας του Κεημπριτζ), Πωλ Φουτ (δημοσιογραφος της *Guardian*).

Το ψηφισμα που κυκλοφορησε και στην Κυπρο υπεγραψαν αναμεσα σε αλλους και οι: Αβρααμ Αντωνιου (Γ.Γ. ΠΕΟ, βουλευτης ΑΚΕΛ), Τακης Χατζηδημητριου (Αν/δρος ΕΔΕΚ, βουλευτης), Ελενη Μαυρου (Γ.Γ. ΕΔΟΝ), Μιχαλης Παπαπετρου (Προεδρος ΑΔΗΣΟΚ), Ευσταθιος Ευσταθιου (βουλευτης ΕΔΕΚ), Αντρεας Χριστου (βουλευτης ΑΚΕΛ), Νικος Κατσουριδης (Διευθυντης *Χαραυγης*, βουλευτης ΑΚΕΛ), Κωστας Γραικος (Αρχ/κτης *Εργατικου Βηματος)*, Ντινος Αγιομαμιτης (Εκδοτης *Εργατικης Δημοκρατιας*), Νικοδημος Μελισσος (Β.Γ.Γ. ΠΕΟ), Κωστας Θεμιστοκλεους (Αν/δρος ΑΔΗΣΟΚ), Γιαννακης Κολοκασιδης (Κ.Ε. ΑΚΕΛ), Αντρεας Κουκουμας (βουλευτης ΑΚΕΛ), Ρενος Πρεντζας (Γ.Γ. ΔΕΟΚ, βουλευτης ΕΔΕΚ), Χριστακης Παρτασιδης (Π.Γ. ΑΔΗΣΟΚ), Δωνης Χριστοφινης (Κ.Ε. ΑΚΕΛ), Αλεξ Ευθυβουλου (Αρχ/κτης *Cyprus Weekly*), Χριστος Κληριδης (Διεθνης Συνδεσμος Προστασιας Ανθρωπινων Δικαιωματων), Αντωνης Σαρρης (Γραμματεια ΠΟΦΝΕ), Κικης Καζαμιας (βουλευτης ΑΚΕΛ).

Εξ αλλου η Ενωση Συντακτων Κυπρου με επιστολη της προς τον προεδρο της Νοτιου Κορεας Κιμ Γιουγκ-Σαμ στις 17 Δεκεμβρη 1994 εκφραζει την εντονη διαμαρτυρια της για τη συλληψη του Τσοϊ Ιλ-Μπουγκ και των συντροφων του.

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΥΡΚΙΑ: Οι δημοσιοι δειχνουν το δρομο

Ανταποκριση του Ali Saffet, της οργανωσης SOSYALIST ISCI, αδελφης οργανωσης της ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ στη Τουρκια.

Στα μεσα του περασμενου Δεκεμβρη η πρωθυπουργος Τανσου Τσιλερ πανικοβλητη τηλεφωνουσε στον Κολ και τον Κλιντον ζητωντας την βοηθεια τους.

Το δικαστηριο στην Αγκυρα μολις ειχε καταδικασει 6 Κουρδους βουλευτες σε 15 χρονια φυλακιση τον καθενα και η Τσιλερ ηξερε οτι κατι τετοιο θαταν δυσκολο για την Ευρωπη να κανει τα στραβα ματια. Στις επομενες δυο μερες επροκειτο να υπογραφει η συμφωνια τελωνειακης ενωσης αναμεσα στην Τουρκια και την Ευρωπαϊκη Ενωση. Κατι τετοιο ομως τωρα φαινοταν απιθανο να γινει και η Τσιλερ απεγνωσμενα προσπαθουσε να κερδισει την υποστηριξη του Κολ και Κλιντον.

Οπως αναμενοταν, η συμφωνια για τελωνειακη ενωση αναβληθηκε απο την Ευρωπαϊκη Ενωση. Το μεγαλο κεφαλαιο στην Τουρκια περιμενε αυτη την συμφωνια με ελπιδες και προσδοκιες. Η πολιτικη της Τσιλερ (που ειναι η γραμμη του προκατοχου της Τουργκουτ Οζαλ) βασιζεται στην ενσωματωση της οικονομιας της Τουρκιας μ'αυτην της Ευρωπης και της Δυσης. Οι εφημεριδες μεχρι τοτε εγραφαν κατεβατα για την σημασια της τελωνειακης ενωσης. Και τωρα, ξαφνικα, δεν υπηρχε καμμια συμφωνια.

Αυτο το επεισοδιο δινει μια καλη εικονα του αδιεξοδου μεσα στο οποιο οδηγηθηκε η τουρκικη αρχουσα ταξη γυρω απο το θεμα του Κουρδισταν και που την εχει διχασει ολοτελα. Ενα κομματι της αρχουσας ταξης βλεπει οτι το κοστος του πολεμου στο Κουρδισταν γινεται δυσβαστακτο. Το συνολικο κοστος των ιδιων των στρατιωτικων επιχειρησεων, της διατηρησης των στρατευματων στο Κουρδισταν και των εξοπλισμων υπολογιζεται να ξεπερνα το συνολο των προϋπολογισμων της χωρας καθε χρονο. Πολλοι καπιταλιστες για δικους τους λογους θαθελαν τα χρηματα αυτα να ξοδευονταν πιο παραγωγικα. Πολλοι ειναι επισης εκεινοι που βλεπουν οτι η συνεχιση του πολεμου θα χειροτερεψει την κατασταση οσον αφορα τις διεθνεις σχεσεις. Ακομα και μεσα στις Ενοπλες Δυναμεις υπαρχουν εκεινοι που βλεπουν οτι ο πολεμος δεν μπορει να κερδιθει στρατιωτικα. Παρολο που ολοι αυτοι θα ηθελαν με καποιο τροπο την πολιτικη διευθετηση του Κουρδικου ζητηματος (το ΡΚΚ, παρα τις ριζοσπαστικες διακηρυξεις του φαινεται οτι μπορει ν'αρκεστει με κατι λιγοτερο απο ανεξαρτησια), υπαρχουν κομματια της αρχουσας ταξης και των στρατοκρατων που δεν βλεπουν παρα μονο μια βαρβαρη στρατιωτικη λυση.

Ετσι αυτο το ζητημα εχει διασπασει την αρχουσα ταξη που παραλυει οικονομικα και πολιτικα. Η κατασταση των κομματων στην βουλη ειναι η εξης: υπαρχουν δυο κομματα της κεντροδεξιας, τρια σοσιαλδημοκρατικα κομματα, τρια φασιστικα και οι ισλαμιστες. Κανενα απ'αυτα δεν συγκεντρωνει πανω απο 20-25% των ψηφων. Δεν υπαρχει καμμια πιθανοτητα να προκυψει μια ισχυρη κυβερνηση απο τις εκλογες που προγραμματιζονται για το 1996 ή απο προωρες εκλογες, κατι που πολλοι καπιταλιστες απο καιρο τωρα ζητουν να γινει. Αυτος ο πολιτικος κατατεμαχισμος σημαινει οτι δεν μπορει να ληφθει καμμια αποφασιστικη οικονομικη δραση, παρα το γεγονος οτι τα περισσοτερα κομματα γενικα συμφωνουν στο τι πρεπει να γινει, ιδιωτικοποιηση, αυξηση των φορων, χαμηλοτερα μεροκαματα. Η οικονομια τωρα βρισκεται σε απελπιστικη κατασταση. Ο πληθωρισμος εχει ξεπερασει το 110%λ, η τουρκικη Λιρα εχει χασει καθε αξια ενω μεγαλοι τομεις της οικονομιας λειτουργουν με αμερικανικα δολλαρια. Το εξωτερικο χρεος ξεπερνα τα $60 δισεκατομμυρια.

Οι υπαλληλοι και οι εργατες στο δημοσιο τομεα οδηγουν σημερα τους αγωνες της εργατικης ταξης εναντια στην μειωση των πραγματικων μισθων και του βιοτικου επιπεδου, εναντια στις μαζικες απολυσεις. Καθως το προγραμμα των ιδιωτικοποιησεων προχωρει ο δημοσιος τομεας αντιμετωπιζει τον κινδυνο να χαθει ενας τεραστιος αριθμος θεσεων εργασιας και οι εργατες στη βιομηχανια σιδηρου και ατσαλιου, στα ανθρακωρυχεια και στον ηλεκτροπαραγωγικο τομεα παλευουν για να προστατευσουν τις δουλιες τους. Οι δημοσιοι υπαλληλοι διεξαγουν ενα αδιακοπο αγωνα για αναγνωριση των συνδικαλιστικων τους δικαιωματων και για να προστατευσουν τις δουλιες στους δημους που εχουν απολυσει δεκαδες χιλιαδες εργατες μετα τις δημοτικες εκλογες τον Μαρτη του περασμενου χρονου. Ο αγωνας αυτος κλιμακωθηκε στα μεσα του περασμενου Δεκεμβρη με μια γενικη απεργια στο δημοσιο τομεα στην οποια ομως πηραν μερος κι αλλα κομματια εργατων.

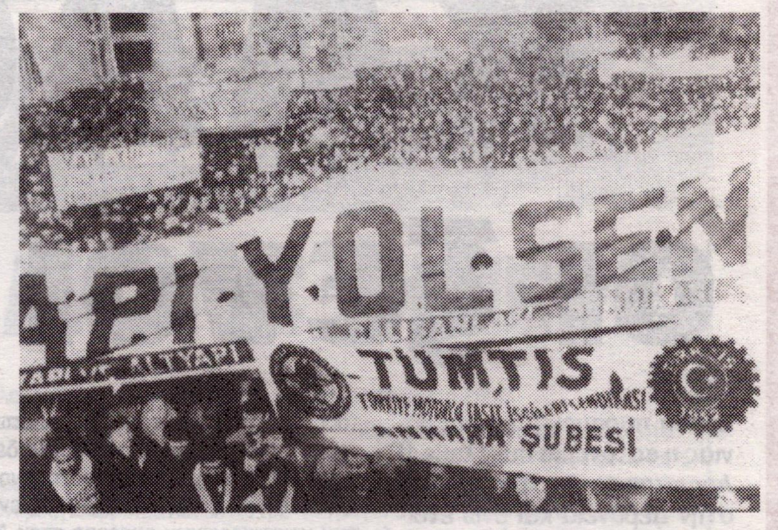

Οι απεργιες ειχαν αμεση επιτυχια. Οι προϋπολογισμοι της κυβερνησης για το 1995 περιλαμβαναν πολλα μετρα που στοχευαν στην μειωση του εισοδηματος των εργαζομενων. Πολλα απο αυτα τα μετρα αποσυρθηκαν, ριχνοντας για ακομα μια φορα τα οικονομικα σχεδια της κυβερνησης στο χαος.

Η επιτυχια των απεργιων και τα γρηγορα αποτελεσματα που ειχαν εδειξαν καθαρα οτι οταν η αρχουσα ταξη υποχρεωνεται να παλεψει σε δυο μετωπα (εναντια στην εργατικη ταξη και στο Κουρδικο εθνικο κινημα) θα ηττηθει. Υπαρχουν δυο μεγαλοι κινδυνοι που δεν πρεπει να υποτιμηθουν. Ο ενας ειναι η ανοδος του αντι Κουρδικου σοβινισμου και του εθνικισμου μεσα στους Τουρκους εργατες που μπορει να αποδυναμωσει τον αγωνα τους. Ο αλλος κινδυνος ειναι οτι μια αποδυναμωμενη εργατικη ταξη θα δωσει την ευκαιρια στους ισλαμιστες και τους φασιστες ν'αναπτυχθουν γρηγορα μεσα σ'ενα κλιμα απογνωσης και ηττοπαθειας. Η γενικη απεργια εδειξε οτι και οι δυο αυτοι κινδυνοι μπορουν ν'αποφευχθουν μεσα απο τον αγωνα μιας ενωμενης εργατικης ταξης.

ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΑΝ ΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η τελευταια εκλογικη επιτυχια των πρωην «κουμμουνιστων» στην Βουλγαρια, παρουσιαστηκε, οπως και προηγουμενες νικες τους στην Ουγγαρια και Πολωνια σαν εκφραση της προτιμησης του κοσμου προς τα παλια σταλινικα καθεστωτα των χωρων αυτων. Η «Χαραυγη» σε σχολιο της εγραφε *«τωρα δοκιμασαν και τα δυο συστηματα και εδειξαν καθαρα την προτιμηση τους ψηφιζοντας τους κουμμουνιστες»*.

Οση σχεση ομως ειχε ο Ζιβκοφ με τον κομμουνισμο αλλη τοση εχουν και οι διαδοχοι του, το Σοσιαλιστικο Κομμα Βουλγαριας.

Η πολιτικη του σημερινου σοσιαλιστικου κομματος δειχνει οτι δεν εχει καμια σχεση με σοσιαλισμο. Στο προεκλογικο του προγραμμα ο ηγετης των σοσιαλιστων Ζαν Βιντενοφ τονισε οτι τασσεται υπερ της μεταβασης της χωρας στην δυτικου τυπου οκονομια της αγορας και των ιδιωτικοποιησεις παρα το οτι αυτο θα *«εχει ενα κοινωνικο κοστος»*. Δηλωσε μαλιστα υπερμαχος της ενταξης της βουλγαριας στο ΝΑΤΟ και ταχθηκε υπερ της ενταξης χωρας στην Ευρωπαϊκη Ενωση ενω επιβεβαιωσε οτι η *«εξωτερικη πολιτικη της Βουλγαριας δεν θα μεταβληθει»*.

Η πολιτικη αυτη οχι μονο απεχει χιλιομετρα απο το σοσιαλισμο αλλα ειναι ανικανη να προσφερει ευημερια στο βουλγαρικο λαο τη στιγμη που το 50% ζει κατω απο το οριο της φτωχειας, το 20% ειναι ανεργοι και ο πληθωρισμος εφτασε το 45%.

Στις εκλογες η εργατικη ταξη εκφρασε την δισαρεσκεια της για την φτωχεια, την ανεργια και την λιτοτητα και καταψηφισε τα «νεα αφεντικα» της μεταπολιτευσης. Αυτο ειναι που οδηγησε το «σοσιαλιστικο» κομμα στην νικη. Ο κοσμος ηθελε να διωξει την κυβερνηση και η εναλλακτικη λυση ηταν οι «σοσιαλιστες». Αυτο ομως δεν σημαινει με κανενα τροπο οτι ειναι ψηφος εμπιστοσυνης στο «σοσιαλιστικο» κομμα ουτε επιστροφη στο παρελθον. Η βουλγαρικη εργατικη ταξη δεν ξεχασε το καταπιεστικο καθεστως των δηθεν «κουμμουνιστων».

Στην Πολωνια 9 μηνες μετα που οι εργατες εφεραν στην εξουσια τους πρωην κομμουνιστες οι εργατες αρχισαν μαζικες κινητοποιησεις με απεργιες καταληψεις και διαδηλωσεις. Η εργατικη ταξη μεσα απο τους αγωνες της για καλυτερη ζωη δεν εχει προβλημα αυτους που ψηφισε χτες να τους καταψηφισει αυριο οταν δεν τηρουν τις υποσχεσεις τους.

Ειναι σιγουρο οτι ολα αυτα θα τα βρει μπροστα του και ο Ζαν Βιντενοφ. Η οικονομια της αγορας και οι ιδιωτικοποιησεις πουθενα δεν εφεραν ευημερια και προοδο για την εργατικη ταξη. Αντιθετα εφεραν περισσοτερη ανεργια και φτωχια. Για ολους τους εργατες των χωρων της Αν. Ευρωπης γινεται ολο και πιο καθαρο οτι καμια ηγεσια σταλινικη, δεξια ή σοσιολδημοκρατικη δεν μπορει να τους προσφερει ευημερια, δουλεια και καλυτερη ζωη. Μονο με τους δικους τους αγωνες και το δυναμωμα της αντιστασης τους, μπορουν να κερδισουν.

Χαρις Χαραλαμπους

ΙΤΑΛΙΑ

Οι εργατες εκαναν σκονη τον Μπερλουσκονι

Μολις εννια μηνες μετα την εκλογη του, ο ιταλος μεγιστανας των ΜΜΕ Σιλβιο Μπερλουσκονι, αποχαιρετισε την εξουσια. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η πτωση ηρθε απο τις κινητοποιησεις των εργατων και της νεολαιας που δημιουργησαν ενα «καυτο Φθινωπορο» με απεργιες, καταληψεις, διαδηλωσεις εναντια στο προϋπολογισμο λιτοτητας που ετοιμασε η κυβερνηση.

Ακομα και οι πιο συντηρητικες εφημεριδες αναγκαστηκαν να παραδεκτουν οτι η κυβερνηση της «Φορτσα Ιταλια» επεσε γιατι ηττηθηκε στην μαχη με τους εργατες, γιατι δεν καταφερε να περασει το πακκετο περικοπων που προωθουσε.

Κι ομως οταν η δεξια συμμαχια της «Φορτσα Ιταλια» κερδισε τις εκλογες τον περασμενο Απριλιο, ολοι οι απολογητες του καπιταλισμου προβλεπαν οχι μονο μια πανισχυρη κυβερνηση στην Ιταλια, αλλα και ενα «νεο πολιτικο σκηνικο» που θα καθοριζε την παντοδυναμια των ΜΜΕ. Ολη αυτη η φιλολογια εσκασε σαν σαπονοσφουσκα μπροστα στην πρωτη μεγαλη αναμετρηση με το εργατικο κινημα.

κριση

Τα τελευταια χρονια η Ιταλια κλονιζεται απο πολιτικη και κοινωνικη κριση. Οι καπιταλιστες για να επιβιωσουν εξαπολυσαν μια αγρια επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη και τις κατακτησεις της. Περικοπες, καταργηση της ΑΤΑ, ιδιωτικοποιησεις, κλεισιματα εργοστασιων, ανεργια. Παρ' ολα αυτα ομως δεν καταφεραν να βγουν απο την κριση. Οι «θυσιες» των εργατων δεν ηταν αρκετες. Το δημοσιο χρεος συνεχιζει να βρισκεται στα υψη, η λιρετα συνεχιζει να πεφτει και τα χρηματιστηρια να βουλιαζουν.

Το Χριστιανοδημοκρατικο Κομμα που για 45 χρονια κυβερνουσε τη χωρα καταρρευσε γιατι δεν μπορεσε να δωσει απαντησεις στα προβληματα που αντιμετωπιζε η χωρα. Μια σειρα απο σκανδαλα αποκαλυψαν οτι το συνολο σχεδον των παραδοσιακων πολιτικων ηταν βυθισμενοι μεχρι το λαιμο στη διαφθορα.

Μπροστα σε αυτη την εικονα η εργατικη ταξη αντεδρασε δυναμικα. Το ΄92 και ΄93 τεραστιες κινητοποιησεις συχνα χωρις την συγκαταθεση της ηγεσια των συντεχνιων, συνταραξαν την Ιταλια.

η αριστερα

Για να αντιμετωπισουν την οργη της εργατικη ταξης οι καπιταλιστες συσπειρωθηκαν γυρω απο ενα δεξιο γερουσιαστη τον Μαριο Σενι ο οποιος προτεινε την αντικατασταση του εκλογικου συστηματος της απλης αναλογικης με ενα πλειοψηφικο συστημα. Η αριστερα υποστηριξε την προταση των καπιταλιστων.

Αυτο δεν ηταν το μονο «λαθος» της αριστερας. Στις εκλογες του περασμενου Μαρτη στις λιστες των υποφηφιων της αριστερης «συμμαχιας για τη προοδο», συμπεριλαμβανοταν ο υπουργος οικονομικων της κυβερνησης του Τσαμπι που ηταν ο εμπνευστης του προγραμματος λιτοτητας, των ιδιωτικοποιησεων, των μαζικων απολυσεων και περικοπων.

Σαν απαντηση στην κυνδινολογια του Μπερλουσκονι για «κομμουνιστικο κινδυνο» η «Συμμαχια για την Προοδο» προσπαθουσε να καθησυχασει τους καπιταλιστες οτι δεν αποτελει απειλη για τα συμφεροντα τους. Οι σοσιαλιστες και οι πρωην κομμουνιστες στηριξαν και τις ιδιωτικοποιησεις και τις περικοπες στις θεσεις εργασιας.

Η αριστερα οχι μονο προδωσε τις προσδοκιες των εργατων αλλα χαρισε με την πολιτικη της συναινεσης την εξουσια στον μεγιστανα Μπερλουσκονι.

η εργατικη ταξη

Ο Μπερλουσκονι μπορει να κερδισαν τοτε τις εκλογες υποσχομενος *«καθαρση των σκανδαλων»* και *«ενα εκατομμυριο νεες θεσεις εργασια»*, ομως αυτο που καταφερε τελικα ηταν να βαλει τους φασιστες στην κυβερνηση και περισσοτερες περικοπες στις κοινωνικες δαπανες, μειωσεις στις συνταξεις και περισσοτερα σκανδαλα. Σημερα ακομα και ο ιδιος κατηγορειται για δωροδοκια εφοριακου.

Η εργατικη ταξη δεν εμεινε απαθης μπροστα σε αυτη τη κατασταση. Ολοκληρη η Ιταλια παρελυσε το περασμενο Φθινοπωρο απο κινητοποιησεις των εργατων και της νεολαιας εναντια στον νεο προϋπολογισμο της λιτοτητας και των περικοπων.

Εκατομυρια εργατες απεργουσαν σε ολους τους βασικους τομεις της οικονομιας, στην δημοσια υπηρεσια, στις τραπεζες, στα νοσοκομια, στους σιδηροδρομους, τα αεροδρομια. Ακομα και τα γραφεια κηδειων, και τα θεατρα συμμετειχαν στην απεργια. Οι εργατες απο την μια ακρη της Ιταλιας ως την αλλη βροντοφωναξαν: *«Μποσι, Φινι, Μπερλουσκονι κατω τα χερια απο τις συνταξεις μας»*, ενω ενα απο τα πανω εγραφε *«ενα ονειρο εχω στην ψυχη ο Μπερλουσκονι φυλακη»*.

Στο ιδιο μοτιβο και οι φοιτητες και οι μαθητες εδωσαν το δικο τους μηνυμα αντιστασης εναντια στην λιτοτητα στην παιδεια: *«Απο τα εργοστασια ως τα πανεπιστημια ο προϋπολογισμος δεν θα περασει»*.

Με απεργιες, διαδηλωσεις και καταληψεις οχι μονο δεν περασε ο προϋπολογισμος αλλα κι ο ιδιος ο Μπερλουσκονι και οι φασιστες συμμαχοι του πηραν δρομο μολις εννια μηνες μετα την εκλογη τους.

Τα σημερινα παζαρια για την εκλογη νεας κυβερνησης δεν εχουν να κανουν τιποτα με τις προσδοκιες της εργατικης ταξης. Οι ηγεσιες της αριστερας εδειξαν οτι δεν ειναι διατεθημενες να αξιοποιησουν την εργατικη αγανακτηση. Παρολα αυτα, οποια νεα κυβερνηση κι αν βγει, οι ιταλοι εργατες εχουν καταλαβει πολυ καλα οτι μονο στους δικους τους αγωνες μπορουν να βασιζονται.

Δημητρα Χριστοδουλου

Οι μεταναστευτικοι περιορισμοι δυναμωνου

ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜ

οι ξενοι εργατες και φ

Βραδυ παραμονη πρωτοχρονιας η αστυνομια συνελαβε 11 Αιγυπτιους που βρισκονταν στην Δερυνεια και ενω ετοιμαζονταν να υποδεχτουν τον νεο χρονο, τους εριξε στην φυλακη σαν τους μεγαλυτερους εγκληματιες και τους απελασαν με το πρωτο αεροπλανο για το Καΐρο. Η επιχειρηση «σκουπα» της αστυνομιας σε βαρος χιλιαδων αλλοδαπων δεν σταματησε ουτε τις μερες των Χριστουγεννων.

Τα ανθρωποκυνηγητα απο τους μπαστους στις πλατειες, τα εργοστασια και τα αγροκτηματα, οι βιαιες συλληψεις και οι απελασεις πυκνωσαν τοσο, που ακομα και οι πρεσβιες καποιων χωρων εχουν διαμαρτυρηθει για την βαναυση και απανθρωπη μεταχειρηση των ξενων εργατων.

Διακρισεις

Η βαρβαρη σταση της κυβερνησης εχει οδηγησει ορισμενα στρωματα μεσα στην κοινωνια, οχι μονο να αναπτυσουν ραστιστικες θεωριες αλλα να εκδηλωνονται και ανοικτα. Διαβαζουμε απο διαφορες επιστολες στις εφημεριδες χυδαιες αποψεις, οπως γιατι να συχναζουν οι ξενοι στους δημοσιους χωρους και τα παρκα, οτι ειναι βρωμικοι και ειναι φερνουν αρρωστιες. Οτι καθε σπιτι εχει και φιλιππινεζα και οτι αυτο βαζει σε κινδυνο την ανατροφη των παιδιων. Κολλεγιο ειχε το θρασος να διαφημιζει την «ανωτεροτητα» του γιατι δεχεται μονο Κυπριους φοιτητες.

Ξενοι φοιτητες καταγγειλαν απο την τηλεοραση οτι φοβουνται να πηγαινουν στις δισκοθηκες γιατι καποιοι τους ενοχλουν και καποτε τους κυνηγουν και τους ξηλοφορτωνουν. Τεοιες δημοσιες προσβολες δεχονται καθημερινα εκατονταδες ξενοι, εργατες και φοιτητες. Την επομενη των χριστουγγενων ο ιερεας στον Αποστολο Βαρναβα Δασουπολης, διεκοψε την τελετη γαμου για να διωξει ενα μαυρο φιλο του ζευγαριου ο οποιος ηταν κουμπαρος. Παρα τις αντιδρασεις του κοσμου ο ιερεας αρνηθηκε να συνεχισει τη τελετη αναγκαζοντας ετσι τον μαυρο να αποσυρθει απο κουμπαρος, για να μην δημιουργησει προβλημα στο γαμο.

Ρατσισμος απο τα πανω

Η κυβερνηση και οι διαφοροι φιλελευθεροι μικροαστοι, ισχυριζονται υποκριτικα οτι ο ρατσισμος προερχεται απο τις προληψεις και την χαμηλη μορφωση των πλατιων στρωματων της κοινωνιας και κυρια της εργατικης ταξης. Αυτο ειναι χοντρο ψεμα. Ο ρατσισμος προερχεται ακριβως απο την αντιθετη κατευθυνση. Προερχεται απο την πολυ συγκεκριμενη και συνειδητη προσπαθεια των «μορφωμενων» καπιταλιστων να συντηρησουν και να διαιωνισουν την κυριαρχια τους.

Η ιδια η αρχουσα ταξη και η κυβερνηση καλιεργουν τον ρατσισμο μεσα απο την εκπαιδευση, τη τηλεοραση και τις εφημεριδες που χυνουν καθημερινα ενα ραστιστικο οχετο για τους ξενους που φταινε σχεδον για ολα, για τις αρρωστιες, για την ανεργια, για την εγκληματικοτητα και οτι αλλο φανταστει κανεις. Τα νομοσχεδια και οι περιορισμοι που βαζουν για τους ξενους ερχονται να ενισχυσουν αυτο το ρατσιστικο οπλοστασιο.

Σ'αυτη την ραστιστικη εκστρατεια εκτος απο τον Πιττοκοπιτη του ΔΗΚΟ και Επαρχιακο Γραμματεα της ΣΕΚ μπηκε και ο προεδρος του Συναγερμου. Ο Ματσης υποστηριζει οτι: *«πρεπει να αντιμετωπισουμε το προβλημα της απασχολισης ξενων και οχι μονο εργατων, που απειλει την δομη της κυπριακης κοινωνιας»*. Ακομα βουλευτες του Συναγερμου στην Λαρνακα υποστηριζουν την δημιουργια ειδικων σωματων για να παρακολουθουν τα παραλια απο οπου μπαινουν οι ξενοι με τις βαρκες.

Χοντρα ψεματα

Κατηγορουν τους ξενους σαν υπευθυνους για την εγκληματικοτητα. Ανακαλυψαν την «Ρωσσικη μαφια» και τωρα τελευταια τους Τσιγγανους «απατεωνες» που ζουν και δρουν στην Γερμασογεια. Τους κατηγορουν οτι ταχα μας κλεβουν οχι μονο τις δουλειες, αλλα και τις γυναικες μας. Οτι ταχα αλλαζουν τα ηθη, εθιμα και τις παραδοσεις της κυπριακης κοινωνιας. Οτι οι μικτοι γαμοι απειλουν με καταρευση τον θεσμο της σφικτης κυπριακης οικογενειας.

Η αυξηση ομως της εγκληματικοτητας δεν ωφειλεται στους ξενους. Η ιδια η αστυνομια παραδεχεται πως το ποσοστο της εγκληματικοτητας σε σχεση με τον αριθμο των ξενων ειναι πολυ μικροτερο απο το ποσοστο εγκληματικοτητας των ντοπιων. Στην πραγματικοτητα οι ξενοι εργατες ειναι τα θυματα της εγκληματικοτητας της αστυνομιας αφου ακομα και τα λιγα λεφτα και αγαθα που καταφερνουν να αγορασουν απο τον «παραδεισο της Κυπρου» τα χανουνο οταν τους αρπαζουν και τους απελαυνουν.

Οσο για την ανεργια και τα χαμηλα μεροκαματα δεν ειναι οι ξενοι που φταινε αλλα οι ιδιοι οι καπιταλιστες και το συστημα τους που βρισκεται σε κριση. Τι σχεση εχουν οι ξενοι εργατες οταν εκατονταδες εργαζομενοι στην ενδυση χανουν τη δουλεια τους εξαιτιας της πτωσης της στερλινας για παραδειγμα. Ακομα ενω στην ενδυση δεν απασχολουνται περισσοτεροι απο 200 - 300 ξενους οι απολησεις ξεπερασαν τις 3000 χιλιαδες. Το ιδιο και στα ξενοδοχεια.

Η αγωνια τους για τις αλλαγες που γινονται στην οικογενεια και τη κυπριακη κοινωνια ειναι τελειως υποκριτικη. Τις χειροτερες αλλαγες τις προκαλουν αυτοι οταν αναγκαζουν χιλιαδες εργαζομενους να μεταναστευουν και να αντιμετωπιζουν τους ρατσιστικους περιορισμους και τις διωξεις που επιβαλλουν οι ομολογοι τους στην Ευρωπη, Αμερικη, Αυστραλια ή οταν ριχνουν στην ανεργια και την μιζερια χιλιαδες εργατικες οικογενειες.

Τι ειναι ο ρατσισμος

Ρατσισμος ειναι η καθε προκαταληψη, διαχωρισμος και διακριση με βαση το χρωμα την φυλη ή την εθνικη καταγωγη και προελευση.

Ο ρατσισμος δεν υπηρχε παντα. Στις προηγουμενες κοινωνιες οι αρχουσες ταξεις επεβαλλαν την κυριαρχια τους πανω στους σκλαβους και τους δουλους χρησιμοποιοντας τη φυσικη βια, το στρατο και το μαστιγιο. Ο ρατσισμος εμφανιζεται με την εμφανιση του καπιταλισμου που προσπαθει να βρει ιδεολογικη στηριξη για τις διακρισεις και την καταπιεση. Τοτε ειναι που εμφανιζονται και τα επιχειρηματα για κατωτεροτητα των μαυρων, για βιολογικες διαφορες και αλλες ρατσιστικες θεωριες.

Ο ρατσισμος εχει ενα συγκεκριμενο στοχο. Εξυπηρετει τους καπιταλιστες στο να βαζει τους εργατες τον ενα εναντια στον αλλο και να τους αποτρεπει απο το να παλεψουν αποτελεσματικα εναντια στα αφεντικα που τους εκμεταλευονται ολους, ανεξαρτητα απο χρωμα ή εθνοτητητα. Μεσα απο τον ρατσισμο λοιπον κτυπουν την δυναμη της εργατικης ταξης που ειναι η ενοτητα και αλληλεγγυη ολων των εργατων ανεξαρτητα φυλης, θρησκειας, εθνοτητας και φυλου και να τους σερνουν απο πισω τους. Με τον ρατσισμο προσπαθουν να καλιεργουν την ψευδαισθηση στους ντοπιους εργαζομενους οτι ειναι κομματι μιας ανωτερης εθνοτητας και εχουν κοινα συμφεροντα με τα αφεντικα τους.

Ετσι οι καπιταλιστες καλιεργουν τις διακρισεις και την απεχθεια απεναντι στους ξενους. Για τους καπιταλιστες οι ξενοι εργατες ειναι ενα φτηνο εργατικο δυναμικο με το οποιο θελουν να καλυπτουν τις αναγκες τους με το χαμηλοτερο κοστος. Τους πληρωνουν λιγοτερα, δεν εχουν ωραριο, καμμια ιατροφαρμακευτικη φροντιδα και τους διωχνουν οποτε θελουν. Ολα αυτα τα δικαιολογουν προβλαλλοντας το επιχειρημα οτι ειναι ξενοι, κατωτεροι, και στις πατριδες τους ζουν χειροτερα. Πολλες φορες το θρασος τους μαλιστα φτανει στο σημειο να θελουν να τους δειχνουν και ευγνομωσυνη απο πανω οι ξενοι.

Με τις ιδεες του ρατσισμου οι καπιταλιστες προσπαθουν ακομα να αποστρεψουν τις ευθυνες απο πανω τους για οσα κακα γινονται. Θελουν να αποπροσανατολισουν τους εργατες απο τον πραγματικο φταιχτη για την ανεργια, την φτωχεια και την μιζερια. Αυτο γινεται πιο εντονα σε περιοδους οικονομικης κρισης. Για ολα φταινε οι ξενοι, ο μονος που δεν φταιει ειναι ο καπιταλισμος. Οι ξενοι γινονται ο αποδιοπομπαιος τραγος για ολα τα κακως εχοντα, κοινως ειναι η «σητζια του

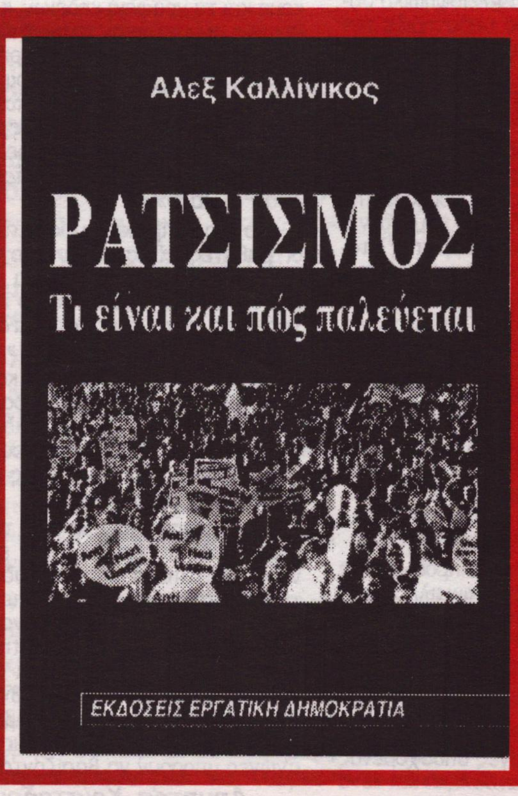

Ρατσισμος

τι ειναι και πως παλευεται

η πραγματικη ιστορια της αναπτυξης του ρατσισμου - ενα αθλιο δημιουργημα του καπιταλισμου.

Η αντιρατσιστικη παλη,

η πειρα και τα ρευματα σκεψης και δρασης.

Η σοσιαλιστικη αντιμετωπιση.

Μπορειτε να το βρειτε στα βιβλιοπωλεια και στα γραφεια της Εργατικης Δημοκρατιας.

Τηλ 349770 και 348069

υν τον ρατσισμο
ΙΕΝΟΙ
οιτητες

ιαυρου», οποιος και να φταιει αυτοι θα την πληρωσουν.

Ο ρατσισμος ομως δεν στρεφεται ιονο εναντια στους ξενους εργατες. Στρεφεται και εναντια στους ντοπιους εργατες. Οσο μας χρειαζονται οι ξενοι, αλλο τοσο τους χρειαζομαστε και ε- ιεις. Αν η εργατικη ταξη δεν ξεφορτω- θει τον ρατσισμο και δεν παψει να βλεπει τους αλλους εργατες σαν ε- χθρο, δεν μπορει να παλεψει αποτελε- σματικα, εναντια στα αφεντικα και τις επιθεσεις τους για την ανατροπη του διου του καπιταλιστικου συστηματος αι για το κτισιμο του διεθνους σοσια- ισμου. Γι΄ αυτο χρειαζεται η ενοτητα αι κοινη δραση των εργαζομενων σ'ο- οκληρο τον κοσμο.

Παλη εναντια στον ρατσισμο

Οι σοσιαλιστες εργατες πρεπει να ιναι μπροστα στην μαχη εναντια στον ρατσισμο απεναντι σ'ολες τις μορφες αι τις πλευρες του. Εναντια στις δια- ρισεις απο τα ρατσιστικα ανεκδοτα εχρι τις ιδεες και θεωριες. Εναντια τις απελασεις και την αστυνομικη βια, ναντια στις ρατσιστικες βιαιοπραγιες ων αυτοκλητων «σωτηρων» της καθα- οτητας της φυλης και των φασιστων.

Οι συντεχνιες και τα κομματα της ντιπολιτευσης υποκριτικα καταδικα- ουν τον ρατσισμο και διαμαρτυρονται α τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης των εταναστων. Την ιδια ωρα υποστηρι- ουν την απαγορευση εισοδου στους ενους και ζητουν αυστηροτερο ελεγ- ο στα λιμανια και τα αεροδρομια και αιζουν τον ρολο του αστυνομικου κα- ταγγελλοντας «παρανομους» εργατες. Μ'αυτο τον τροπο νομιμοποιουν την κρατικη καταστολη εναντια στους ξενους, συντηρουν τις ανισοτητες και δινουν αληθοφανεια στα ψεματα της αστικης προπαγανδας.

Ολα αυτα ειναι που ανοιξαν το δρομο ωστε να εχουμε περιστατικα σαν αυτο στον Υψωνα, οταν ρατσιστες ξυλοφορτωσουν αραβες εργατες και δοκιμασαν να καψουν το σπιτι τους μιμουμενοι τους φασιστες στην Γερμανια.

Αντιθετα χρειαζεται να ζητησουμε την ελευθερη εισοδο και την καταργηση των περιορισμων εισοδου. Αυτο θα τους απαλλαξει οχι μονο απο το αγχος της παρανομιας αλλα και απο το φοβο της απελασης. Να ζητησουμε την αμεση νομιμοποιηση ολων των ξενων εργαζομενων που βρισκονται στην χωρα. Να αφαιρεσουμε το δικαιωμα απο καθε μπατσο και εργοδοτη να αποφασιζει για την τυχη καθε ξενου εργατη και φοιτητη. Χρειαζεται παλη για το δικαιωμα οργανωσης και ισα δικαιωματα μεσα στις συντεχνιες και τις οργανωσεις των εργαζομενων της νεολαιας.

Μονο ετσι γκρεμιζουμε τους διαχωρισμους που βαζει ο καπιταλισμος αναμεσα μας και κτιζουμε τις προϋποθεσεις για τη δημιουργια μιας σοσιαλιστικης κοινωνιας διχως ρατσισμο, πολεμους και εκμεταλευση.

Νικος Αγιομαμιτης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

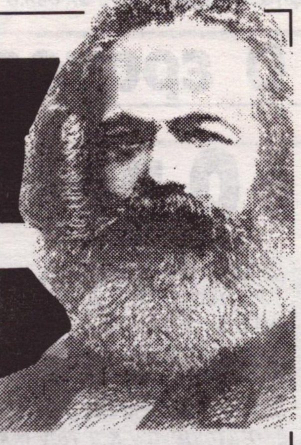

Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Στις 9-11 του περασμενου μηνα εγινε η Διεθνης Συναντηση Αριστερων Κομματων που οργανωσε το ΑΚΕΛ μάζι με το ΚΚΕ. Στη Διεθνη Συναντηση διαπιστωθηκε οτι *"η Νεα Ταξη πραγματων επιδεινωσε τα καυτα προβληματα που ταλαιπωρουν την ανθρωποτητα και οτι οι λαοι του κοσμου αναζητουν μια πραγματικα νεα, δικαιη διεθνη ταξη πραγματων"*.

Μετα την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων ενα μεγαλο κομματι της αριστερας εναποθεσε τις ελπιδες για ειρηνη στους διεθνεις ιμπεριαλιστικους οργανισμους οπως ο ΟΗΕ, ΕΟΚ. Οπως χαρακτηριστικα ανεφερε ο Χριστοφιας, μετα την καταρρευση του Κομμουνιστικου μπλοκ, το ΑΚΕΛ, παρολες τις επιφυλαξεις του τοτε, υποστηριξε την Νεα Ταξη που ειχε εξαγγειλει ο Μπους, *"... νοουμενου οτι θα οδηγουσε στην επικρατηση της ειρηνης, στην βελτιωση της καταστασης των φτωχων κρατων και των εργαζομενων στον κοσμο"*. Ομως ιμπεριαλισμος με ανθρωπινο προσωπο δεν μπορει να υπαρξει.

Για ν'αντιληφθουμε τι ειναι ο ιμπεριαλισμος στην εποχη μας πρεπει να κατανοησουμε τον τροπο με τον οποιο αναπτυχθηκε σαν συστημα, συνδεδεμενο ουσιαστικα με το παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα.

Ο Ιμπεριαλισμος μεχρι το 1945

Προς τα τελη του 19ου αιωνα σημειωθηκαν δυο χαρακτηριστικες αλλαγες στις αναπτυγμενες ευρωπαϊκες καπιταλιστικες χωρες:

Ο ανταγωνισμος και η συσσωρευση του κεφαλαιου οδηγησαν στη δημιουργια λιγοτερων αριθμητικα εταιρειων αλλα που ειναι τεραστιες σε μεγεθος και που ελεγχουν την αγορα, τα μονοπωλια.

Το βιομηχανικο κεφαλαιο τεινει να συγχωνευτει με τις μεγαλες τραπεζες και σχηματιζει το χρηματιστικο κεφαλαιο. Η ταση αυτη οδηγει στο δυναμωμα του κρατους οχι μονο σαν προστατη, αλλα και σαν καπιταλιστη που αναλαμβανει ενα μεγαλο μερος της παραγωγης. Η ταση οπως την ονομασε ο Μπουχαριν για "κρατικο καπιταλισμο".

Ομως μαζι με τις τασεις αυτες του καπιταλισμου ειναι δεμενη και η δυναμικη του κεφαλαιου που εχει αναγκη να επεκταθει σε αλλες χωρες, να περασει τα εθνικα συνορα για περισσοτερη συσσωρευση.

"Οι καπιταλιστες - οπως ειπε ο Λενιν - μοιραζουν τον κοσμο οχι απο καποια ιδιαιτερη μοχθηρια, αλλα γιατι ο βαθμος συγκεντρωσης που εχει επιτευχθει τους σπρωχνει να παρουν αυτο το δρομο για να βγαζουν κερδος".

Απο το 1860-1914 ο κοσμος μοιραστηκε σε αποικιες αναμεσα στις διαφορες αυτοκρατοριες των ευρωπαϊκων ιμπεριαλιστικων χωρων.

Αποτελεσμα αυτων των αλλαγων ηταν ν'αλλαξει και η φυση των ανταγωνισμων. Οι οικονομικοι ανταγωνισμοι αναμεσα σε κρατη δεν διεξαγονται απλα με οικονομικα μεσα αλλα με διπλωματικα, εμπορικα και στρατιωτικα μεσα.

Η στρατιωτικη ισορροπια αλλαζει την οικονομικη ισορροπια και αντιστροφα. Γι' αυτο οι ιμπεριαλιστικοι πολεμοι, υποστηριζε ο Μπουχαριν, ειναι οργανικα δεμενοι με το χαρακτηρα του καπιταλισμου στη φαση της διεθνοποιησης του.

Οι στρατιωτικοι ανταγωνισμοι οδηγουν στους εξοπλισμους και στον πολεμο μεταξυ των ιδιων των ιμπεριαλιστων, για το μοιρασμα και ξαναμοιρασμα του κοσμου, οπως ηταν οι δυο παγκοσμιοι πολεμοι.

Ο Ιμπεριαλισμος των υπερδυναμεων

Με το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου αναδεικνυονται δυο υπερδυναμεις που κυριαρχουν στρατιωτικα και οικονομικα σε αντιστοιχα στρατοπεδα. Ετσι αλλαζει το προτυπο του ιμπεριαλιστικου ανταγωνισμου και παιρνει την διαταξη του Ψυχρου πολεμου.

Απο τη μια το αμερικανικο κεφαλαιο κυριαρχει πανω στο Δυτικο μπλοκ και τον στρατιωτικο συνασπισμο του ΝΑΤΟ. Απο την αλλη κυριαρχει η ΕΣΣΔ πανω στις χωρες του Ανατολικου μπλοκ με το στρατιωτικο συμφωνο της Βαρσοβιας.

Οι ανταγωνισμοι αναμεσα στις δυο ιμπεριαλιστικες υπερδυναμεις οδηγησαν την καθε πλευρα για μεγαλη χρονικη περιοδο να εντατικοποιησει την παραγωγη οπλων μαζικης καταστροφης. Αυτοι οι ανταγωνισμοι οδηγησαν στη διαρκη οικονομια των εξοπλισμων οπου η πολεμικη βιομηχανια βρισκεται στο κεντρο της οικονομιας των δυο υπερδυναμεων. Το επιπεδο των δαπανων για εξοπλισμους εφτασε σε πρωτοφανη επιπεδα, ψηλοτερα ακομα και απο περιοδους πολεμων.

Πολεμοι βεβαια συνεχισαν να γινονται στην περιφερεια του συστηματος, ομως στο κεντρο επικρατουσε ιμπεριαλιστικη ειρηνη.

Μεταπολεμικα, η διαρκης οικονομια των εξοπλισμων επαιξε σταθεροποιητικο ρολο στο παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα μεχρι το 1973-74, δημιουργωντας την πιο μεγαλη σε διαρκεια και μεγεθος αναπτυξη που γνωρισε ποτε ο καπιταλισμος.

Ομως απο ενα σημειο και μετα οι εξοπλισμοι απο σταθεροποιητικος παραγοντας του συστηματος αρχισαν να υποσκαπτουν την αναπτυξη σε Δυση και Ανατολη.

Σημερα

Τα οικονομικα βαρη των εξοπλισμων που επωμιστηκαν οι δυο υπερδυναμεις ειχαν σαν αποτελεσμα να υπονομευσουν την ιδια την οικονομια τους. Η οικονομια της ΕΣΣΔ στη δεκαετια του 80 μπαινει σε κριση με αποτελεσμα να ειναι ανικανη να διατηρησει το ρολο της στον στρατιωτικο ανταγωνισμο του Ψυχρου Πολεμου. Καθως οι χωρες του Ανατολικου μπλοκ βρισκονται αποκομμενες απο την τεραστια επεκταση και διεθνοποιηση του συστηματος ανακαλυπτουν οτι το κοστος για να παραγουν και ν'ανταγωνιστουν με το υπολοιπο συστημα ειναι φοβερα ψηλο. Μαζι με την οικονομια αρχιζει και κλυδωνιζεται και η πολιτικη δομη των σταλινικων καθεστωτων με αποτελεσμα την καταρρευση τους.

Ομως και οι ΗΠΑ, εστω κι αν ηταν η "ατμομηχανη" που εβαζε σε κινηση ολη αυτη την "ανθηση" εσυρε το μεγαλυτερο οικονομικο βαρος των εξοπλισμων της Δυσης με αποτελεσμα να επωφεληθουν οικονομικα περισσοτερο αλλες χωρες οπως Γερμανια και Ιαπωνια. Αυτη η εξελιξη επεφερε την κριση της αμερικανικης ηγεμονιας.

Οι οικονομικοι ανταγωνισμοι που εμφανιζονται μεσα στο Δυτικο στρατοπεδο παιρνουν πολιτικο χαρακτηρα. Ετσι σημερα δεν εχουμε την ηγεμονια μιας υπερδυναμης που οι υπολοιποι ειναι υποχρεωμενοι ν'ακολουθουν αλλα αναδυθηκαν κι αλλες παγκοσμιες πολιτικες δυναμεις και οικονομικα κεντρα οπως οι Νεες Βιομηχανικα Χωρες, η Ν.Αφρικη, Ιραν, Ιρακ, Ελλαδα, Τουρκια κλπ.

Αυτες οι νεες περιφερειακες καπιταλιστικες δυναμεις επιδιωκουν οχι μονο την οικονομικη αλλα και την πολιτικη και στρατιωτικη υπεροχη στο χωρο τους. Προσπαθουν να παιξουν τον ρολο της υποϊμπεριαλιστικης δυναμης της περιοχης.

Οι ανταγωνισμοι μεταξυ των τοπικων δυναμεων οδηγουν σε εντασεις, συγκρουσεις και πολεμους (Ελλαδα-Τουρκια, Ιραν-Ιρακ, Ινδια-Πακισταν).

Ειναι γι'αυτους τους λογους που το τελος του διαχωρισμου του κοσμου απο δυο ιμπεριαλιστικες υπερδυναμεις δημιουργει περισσοτερη ασταθεια στον κοσμο (Γιουγκοσλαβια, Μ.Ανατολη, Αφρικη, δημοκρατιες της πρωην ΕΣΣΔ) ενω το προσωπο του ιμπεριαλισμου σημερα προβαλλει ακομα πιο βαρβαρο και απανθρωπο.

Η αντιληψη μεγαλου μερους της αριστερας οτι οι χωρες του πρωην Ανατολικου μπλοκ ηταν "σοσιαλιστικες" και η ανικανοτητα κατανοησης του πως διαμορφωνεται ο ιμπεριαλισμος σημερα οδηγησε και οδηγει σε αδιεξοδα. Αυτο φανηκε στον πολεμο του Κολπου.

Την στιγμη που η κυβερνηση Βασιλειου προσφερε ολες τις διευκολυνσεις στους ιμπεριαλιστες, οι Βρετανικες βασεις χρησιμοποιουνταν σαν ορμητηριο για την ιμπεριαλιστικη σφαγη στον Κολπο και οι φρεγατες του Μητσοτακη σταθμευαν στη Λεμεσο, την ιδια στιγμη η ηγεσια του ΑΚΕΛ και ολη σχεδον η υπολοιπη αριστερα στηριζαν αυτες τις ενεργειες για χαρη της "κινητικοτητας" στο Κυπριακο.

Για τους σοσιαλιστες ο ιμπεριαλισμος δεν ειναι ουτε νεκρος ουτε κανενα τερας που απλωνει τα πλοκαμια του απο το Πενταγωνο, ή απο το Κρεμλινο.

Οι αγωνες των εργατων επισπευσαν την καταρρευση του ανατολικου μπλοκ, αυτοι μπορουν να δωσουν αποφασιστικο χτυπημα και στη Δυση. Οπως για τον Λενιν ηταν καθαρο οτι "ο εχθρος ειναι μεσα στην ιδια μας την χωρα" ετσι και για μας πρεπει να ειναι καθαρο οτι η παλη εναντια στον ιμπεριαλισμο ειναι οργανικα δεμενη με την παλη εναντια στους δικους μας καπιταλιστες μεσα στη δικη μας χωρα.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Ο ερανος της ΠΑΣΥΔΥ για τους Σερβοβοσνιους

Ο πολεμος ειναι αδικος απο ολες τις πλευρες

Η ηγεσια της συντεχνιας των δημοσιων υπαλληλων, ΠΑΣΥΔΥ, μετα την επισκεψη στο σερβικο τμημα της Βοσνιας και τις συναντησεις με τον ηγετη των Σερβοβοσνιων Καρατζιτς, επεστρεψε πισω προκυρησσοντας ερανο για *"ανακουφιση στους αγωνιζομενους Σερβοβοσνιους, για τα ορφανα του πολεμου, των ξεσπιτωμενων και των θυματων του πολεμου"*.

Ετσι αποφασιστηκε ν'αποκοπει 1% απο τους μισθους των υπαλληλων για το Γεναρη. Οσοι δεν θελουν να συνδραμουν ειναι υποχρεωμενοι να συμπληρωσουν και ν'αποστειλουν ενα υπομνημα στο λογιστηριο για να μην αποκοπει το ποσο.

Η αποψη οτι ο πολεμος στα Βαλκανια ειναι θρησκευτικος - αποψη που υιοθετησε και η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ - ειναι ιδιαιτερα προσφιλης μεσα στους Ελληνες και Ελληνοκυπριους εθνικιστες που βλεπουν ταχα οτι η προαιωνια διαχωριστικη γραμμη στα Βαλκανια ειναι η συγκρουση Ορθοδοξιας και Ισλαμ.

Ομως οι διαφορες δεν ειναι αναμεσα σε χριστιανους και μουσουλμανους αλλα αναμεσα σε εργατες και αφεντικα. Η πραγματικη διαχωριστικη γραμμη ειναι η ταξικη, και οχι η φυλετικη ή θρησκευτικη.

Ειναι σημαντικο ομως το γεγονος οτι η αποφαση της ΠΑΣΥΔΥ συναντησε πολλες αντιδρασεις απο τα ιδία τα μελη και στελεχη που δημοσιοποιησαν την αντιθεση τους στην πολιτικη της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ.

Μια τετοια διαμαρτυρια αποτελει και το παρακατω κειμενο του Χρ. Χριστοφορου, Προεδρου του Κλαδου Υπαλληλων του Γραφειου Τυπου και Πληροφοριων.

Στα διαδραματιζομενα στην πρωην Γιουγκοσλαβια και ιδιαιτερα στη Βοσνια, η κυριαρχη στην Κυπρο αντιληψη προβαλλει το θεμα σαν προβλημα συνομωσιας εναντιον των Σερβων που ειναι ορθοδοξοι και "απαιτει" να υποστηριξουμε τους "ομοδοξους" μας για προασπιση της ορθοδοξιας.

Σ'ενα δημοκρατικο τοπο ο καθενας δικαιουται να εχει τις αποψεις του και να τις υπερασπιζεται με τον τροπο που θελει, φτανει να μην προαγει το ρατσισμο, φυλετικο ή θρησκεύτικο και να μην παραβιαζει τους νομους.

Θεωρω ομως ανεπιτρεπτο και απαραδεκτο τον τροπο με τον οποιο η ηγεσια της συντεχνιας μας, ΠΑΣΥΔΥ, προσπαθει να εμπλεξει τα μελη της στο θεμα. Πρωτα με την επισκεψη, το "προσκυνημα" στο σερβικο τμημα της Βοσνιας που πραγματοποιησε πριν μερικες βδομαδες και, δευτερο, με τον τροπο που αποφασισε να διεξαγει ερανο για τους Σερβους της Βοσνιας.

Δεν θα προσπαθησω να δωσω τις αποψεις μου αλλα θετω στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ μερικα ουσιαστικα ερωτηματα που απασχολουν πολλους συναδελφους που αναμενουν απαντηση.

α) Με ποιο τροπο η παροχη βοηθειας μονο προς τον ενα των αντιμαχομενων μπορει να συνιστα συμβολη στην υποθεση της ειρηνης;

β) Ποια λογική οδηγει στην παροχη "ανθρωπιστικης" βοηθειας μονο προς την μια πλευρα; Μηπως θυματα του πολεμου ειναι μονο τα παιδια των Σερβων; Γιατι δεν βοηθουμε ΟΛΑ τα θυματα αυτης της καταστασης;

γ) Φαινεται οτι τα Χριστουγεννα αποτελεσαν την ευκαιρια για τη χειρονομια της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ. Ομως, ποσο χριστιανικο ειναι να διαλεγουμε για αποδεκτες της χειρονομιας μας αυτους που τυγχανει να εχουν απλως την ιδια θρησκεια με μας;

δ) Με τη συμπαρασταση προς τους Σερβους με μονο κριτηριο τη θρησκεια, "γιατι ειναι ορθοδοξοι", δεν σκεφτηκατε μηπως προαγετε τον θρησκευτικο διαχωρισμο αναμεσα σε συναδελφους μελη που τυγχανει να ειναι καθολικοι;

Τα ερωτηματα αυτα αποτελουσαν μερος κειμενου που εδωσα για δημοσιευση στο Δημοσιο Υπαλληλο, μια βδομαδα πριν απο την κυκλοφορια του τελευταιου φυλλου. Για λογους που δεν μπορεσα να διερευνησω δεν δημοσιευτηκε και δεν ξερω αν υπαρχει προθεση να δημοσιευθει.

Στο μεταξυ προεκυψαν νεα στοιχεια για το θεμα. Στη συναντηση ενημερωσης των εκπροσωπων των κλαδων, ο Γ.Γ. της οργανωσης μας, ανεφερε οτι οτι το προϊον του ερανου θα παραδοθει σε χρημα στους ηγετες των Σερβων της Βοσνιας. Αυτο δημιουργει την πιθανοτητα τα χρηματα αυτα να μετατραπουν σε φονικα οπλα.

Επισης, παραδεχτηκαν οι ηγετες της ΠΑΣΥΔΥ οτι ο τροπος αποκοπης του 1% απο τους μισθους των υπαλληλων τον Γεναρη συνιστα, ισως, παραβιαση των νομων. Παρολα αυτα προχωρησαν στη μεθοδο τους.

Τελειωνοντας, θελω να τονισω μονο τουτο: θα υποστηριξω καποιον μονο με κριτηριο την ανθρωπια και το ηθος, με βαση την προαγωγη της υποθεσης της ειρηνης και οχι με βαση το χρωμα, τη φυλη ή τη θρησκεια. Αυτη την αρχη πρεπει ν'απαιτουμε ιδιαιτερα απο μια συντεχνια εργαζομενων, οπως η Παγκυπρια Συντεχνια Δημοσιων Υπαλληλων.

Χριστοφορος Χριστοφορου

Προεδρος Κλαδου Υπαλληλων Γ.Τ.Π.

ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

Να προχωρησουν σε αντιπολεμικη διακυρηξη φιλιας και συνεργασιας

Στις 17 Γεναρη προκειται να γινει το φορουμ ελληνοκυπριακων και τουρκοκυπριακων συνδικατων μετα απο πολλες αναβολες και θα εχει σαν θεμα «τα δικαιωματα των εργαζομενων και των συντεχνιων στην ομοσπονδια».

Απο μονο του το γεγονος αυτης της συναντησης ειναι σημαντικο και σιγουρα αποτελει ενα κτυπημα στο σωβινισμο που καλιεργειται και στις δυο πλευρες. Απο αυτη την αποψη ειναι σημαντικο που τελικα θα μπορεσει να γινει.

Η σημασια του ομως θα ηταν πολυ μεγαλητερη αν αντι να ασχοληθει με το θεμα της Ομοσπονδιας προσπαθουσε να καταληξει σε μια αντιπολεμικη διακυρηξη φιλιας και συνεργασιας των ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων εργαζομενων και των οργανωσεων τους. Η συμβολη μιας τετοιας συναντησης στη δημιουργια κλιματος εμπιστοσυνης και φιλιας αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους θα ηταν τεραστια.

Κατι τετοιο δεν ειναι αγνωστο στην παραδοση του εργατικου κινηματος στην Κυπρο. Τον Γεναρη του 1948 υπογραφτηκε μεταξυ της ΠΕΟ και της Κ.Ε. των Τουρκικων Συντεχνιων *«Συμφωνια καλων σχεσεων και συνεργασιας»* με στοχο να βρουν τροπους να *«καταδικασουν την προπαγανδα του ενος εναντια στον αλλο... το φυλετικο μισος και τη φυλετικη διακριση»*.

Αυτη η συμφωνια ειχε τεραστια συμβολη στην εμφανιση των κοινων απεργιακων αγωνων του '48 οπου ελληνες και τουρκοι εργατες παλεψαν μαζι εναντια στα αφεντικα, και την αποικιοκρατικη αστυνομια, γραφοντας με το αιμα τους, ελληνικο και τουρκικο μερικες απο τις ηρωικοτερες σελιδες στην ιστορια του εργατικου κινηματος στη Κυπρο.

Μπορει μια τετοια προσπαθεια να μην εβρισκε την υποστηριξη ολων των ηγετων των συντεχνιων που συμμετεχουν στο Φορουμ αφου αρκετοι απο αυτους εινα δεξιοι εθνικιστες. Ειναι σιγουρο ομως οτι θα ειχε την υποστηριξη μεγαλων κομματιων της εργατικης ταξης και στο βορρα και στο νοτο.

Αυτο φαινεται οχι μονο απο την αδιαφορια με την οποια αντιμετωπιζουν οι εργατες τις σωβινιστικες εκδηλωσεις στο βορρα και στο νοτο αλλα και απο την μεγαλη συμμετοχη που υπηρξε στις ελαχιστες εκεινες κοινες εκδηλωσεις που εγιναν και εδωσαν την ευκαιρια σε απλους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργαζομενους να συναντηθουν για να κουβεντιασουν ή να γλεντησουν.

Ειναι σιγουρο οτι μια τετοια προσπαθεια θα εβρισκε λιγοτερες δυσκολιες απο οσες βρηκε μεχρι σημερα το Φορουμ για να πραγματοποιηθει. Αυτο δεν ειναι τυχαιο, αφου προσπαθει να αναπαραγει σε επιπεδο ηγεσιων των συντεχνιων τα παζαρια Κληριδη - Ντεκτας για την Ομοσπονδια.

Ενα Φορουμ με την συμμετοχη και συνδικατων απο την Ελλαδα και την Τουρκια που να καταληξει σε μια αντιπολεμικη διακυρηξη και μια συμφωνια φιλιας και συνεργασιας θα εδινε τεραστια ωθηση στην προσπαθεια ειλικρινους επαναπροσεγγισης των εργαζομενων στη Κυπρο, την Ελλαδα και την Τουρκια.

Για να γινει ομως κατι τετοιο πρεπει οι ηγεσιες των συντεχνιων να σταματησουν να ακολουθουν τη δικη τους αρχουσα ταξη, υποστηριζοντας τις επιλογες της και προβαλλοντας τα «εθνικα συμφεροντα» της πλευρας τους, και να υποστηριξουν τα ταξικα συμφεροντα των εργατων που ειναι κοινα για ελληνες και τουρκους εργατες. Να στραφουν πρωτα και κυρια εναντια στους υπευθυνους της δικης τους πλευρας, τη δικη τους αρχουσα ταξη και να δυναμωσουν τους ταξικους τους αγωνες.

Προς αυτη την κατευθυνση ειναι που πρεπει να δουλεψουν οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι και νεολαιοι που δεν θελουν να ξαναβρεθουν να σκοτωνονται μεταξυ τους σε πολεμους που δεν εχουν να κανουν τιποτα με τα δικα τους συμφεροντα.

Ντ. Α

ΚΕΟ

Να μην περασουν οι εκβιασμοι της διευθυνσης

Ολο το προσωπικο της Οινοβιομηχανιας ΚΕΟ κατεβηκε σε 2ωρη σταση εργασιας στις 20 του Δεκεμβρη απαντωντας στην προκλητικη αποφαση της Διευθυνσης της εταιρειας να προχωρησει σε επιδοση επιστολης απολυσης σε 70 περιπου εργαζομενους. Προειδοποιησαν μαλιστα οτι αν δεν αποσυρθουν οι επιστολες απολυσης θα εντεινουν τα δυναμικα μετρα.

Οι εργαζομνενοι στη ΚΕΟ εγκαταλειπουν το εργαστασιο κατα την διαρκεια της δυωρης στασης εργασιας τους

Απ΄οτι φαινεται ομως, συμφωνα με οσα συζητιουνται μεταξυ των υπαλληλων της ΚΕΟ, τετοια μετρα ειναι αμφιβολο αν θα ληφθουν αφου οι ηγεσιες των συντεχνιων θα προχωρησουν σε διαλογο με την εργοδοτικη πλευρα για να βρουν την «χρυση τομη» με αμοιβαιες υποχωρησεις.

Ηδη η ηγεσια των συντεχνιων κυκλοφορει τη θεωρια οτι η απειλη για απολυσεις ηταν μια προσπαθεια αντιπερισπασμου στην υποβολη νεων αιτηματων απο τους εργαζομενους για την ανανεωση της συλλογικης συμβασης που εληξε. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η διευθυνση θα μπορουσε να κανει ενα τετοιο εκβιασμο. Αυτο ομως θα επρεπε να κανει τις ηγεσιες των συντεχνιων να οργανωσουν πιο δυναμικα την απαντηση των εργαζομενων για να δειξουν οτι δεν προκειται να δεχτουν κανενα εκβιασμο για τα αιτηματα και οχι να χρησιμοποιουν αυτο το επιχειρημα για να αποπροσανατολισουν τους εργαζομενους οτι δεν υπαρχει πραγματικος κινδυνος απολυσεων.

Με την αναζητηση της «χρυσης τομης», οταν απειλουνται τα δικαιωματα των εργαζομενων, αυτο που παιρνουν οι εργατες ειναι τη «τομη» δηλαδη το κοψιμο στα κεκτημενα τους και ο εργοδοτης το «χρυση», δηλαδη τις λιρες. Οι «αμοιβαιες» υποχωρησεις στην ουσια ειναι υποχωρησεις των εργατων που οφελουν τους εργοδοτες. Δεν υπαρχει καμμια εγγυηση οτι η ΚΕΟ μετα τις υποχωρησεις των συντεχνιων δεν θα κανει απολυσεις. Αντιθετα τετοιου ειδους υποχωρησεις ανοιγουν την ορεξη των εργοδοτων να ζητουν περισσοτερες υποχωρησεις.

Τα παραδειγματα του «Απολλωνια» (που κ΄αυτο ανηκει στις επιχειρησεις της εκκλησιας), των Βασεων και της Ενδυσης ειναι χαρακτηριστικα. Οι συμβιβασμοι και οι υποχωρησεις των συντεχνιακων ηγετων δεν εμποδισαν τις απολυσεις. Αντιθετα τους ανοιξαν το δρομο αφου εδωσαν το λαθεμενο μηνυμα στους εργοδοτες οτι οι εργατες ειναι διατεθιμενοι να συζητησουν τους ποσοι και με ποιους ορους θα απολυονταν.

Αν οι εργαοζενοι στην ΚΕΟ υποχωρησουν απο τα αιτηματα τους κατω απο τον εκβιασμο για απολυσεις αυτο θα δειξει στην διευθυνση της εταιρειας οτι οι εργατες αμα πιεστουν μπορουν να υποχωρουν. Με αυτο το τροπο οχι μονο κινδυνευουν να χασουν τα αιτηματα τους αλλα καθε κεκτημενο θα μπαινει υπο αφμισβητηση ακομα και η ιδια η δουλεια τους.

Αυτο που χρειαζεται να γινει στην ΚΕΟ ειναι η δυναμικη και συντονισμενη αντιδραση των εργατων. Η 2ωρη να μετατραπει σε 24ωρη και η 24ωρη σε διαρκειας αν δεν αποσυρθουν αμεσως οι απολυσεις. Χρειαζεται ακομα οι συντεχνιες να συντονισουν την δραση των εργαζομενων στη ΚΕΟ με αυτη αλλων εργαζομενων που αντιμετωπιζουν παρομοια προβληματα οπως την ΕΤΚΟ που εγιναν απολυσεις ή του Απολλωνια και αλλων ξενοδοχειων που απειλουνται απολυσεις.

Μ΄αυτο τον τροπο, θα ειχαν στειλει ενα καλο μηνυμα στα αφεντικα οτι ειναι ετοιμοι να παλεψουν για καθε τους αιτημα ή κεκτημενο και σιγουρα θα ηταν αυτοι που θα ειχαν ενισχυμενη την θεση τους στο τραπεζι των διαπραγματευσεων για ανανεωση της συλλογικης συμβασης.

Βαρναβας Αντωνιου

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ

Απεργιες εναντια στις απολυσεις

Το Ξενοδοχειο Απολλωνια απο τις 19 Δεκεμβριου 1994 εκλεισε ριχνοντας στον δρομο 153 εργαζομενους με τις οικογενειες τους. Ειναι η δευτερη φορα σ' ενα χρονο που κλεινει.

Πριν ενα χρονο η διευθυνση απολυσε 40 ατομα. Οι εργαζομενοι απαντησαν δυναμικα με απεργιες και κινητοποιησεις. Η ταχτικη ομως των υποχωρησεων και των συμβιβασμων της ηγεσιας των συντεχνιων εδωσε την ευκαιρια στην διευθυνση να καταφερει να κλεισει το ξενοδοχειο για ολη την χειμερινη περιοδο. Να μειωσει τις αμοιβες και τα δικαιωματα των εργαζομενων και τελικα να απολυσει ορισμενους εξαναγκαζοντας τους σε «εθελοντικες» αφυπηρετησεις.

Ενω η επιθεση στο Απολλωνια ειχε κυριο εμπνευστη τον ΠΑΣΥΞΕ με που ηθελε να εξασφαλισει γενικα το δικαιωμα για μαζικες απολυσεις και κτυπημα των κεκτημενων των ξενοδοχοϋπαλληνων, οι συντεχνιες απομονωσαν τον αγωνα των εργαζομενων και υποσχονταν λυση του προβληματος μεσω ενος «υπευθυνου διαλογου». Ζητουσαν θυσιες για να «προλαβουν τα χειροτερα». Ακριβως το αντιθετο εγινε οι θυσιες και οι υποχωρησεις, εφεραν τα χειροτερα.

Να τι δηλωσε ενας εργαζομενος στο Απολλωνια. «Οι περισσοτεροι απο εμας δουλευουμε σε αυτο το ξενοδοχειο απο τον καιρο που ανοιξε το 1971, νοιωθουμε προδωμενοι. Περσι ειχαμε τα ιδια προβληματα, οταν αποφασισαμε να κανουμε απεργια επειδη η διευθυνση απελυσε 40 συναδελφους μας για να ριξει τα κοστα. Καναμε υποχωρησεις στα δικαιωματα μας για να λυθει το προβλημα και αυτο ειναι το ευχαριστω που μας δινουν. Αυτη ειναι η αμοιβη μας».

Η εταιρεια εκλεισε το ξενοδοχειο και προσπαθει να κανει το ιδιο που εκανε και περυσι, δηλαδη να ριξει ακομα περισσοτερο τα μεροκαματα και τα αλλα ωφεληματα των εργαζομενων και να τους χρησιμοποιησει για να εξασφαλισει χαμηλοτερα ενοικια απο την αρχιεπισκοπη. Στο μεταξυ εμφανιστηκαν διαφορα γερακια που θελουν να αναλαβουν το ξενοδοχειο. Ομως και τα παλια και τα νεα αφεντικα δεν δεσμευονται να προσλαβουν το ιδιο προσωπικο. Ολοι μιλουν για νεες προσληψεις, χωρις να αποκλειουν τους παλιους υπαλληλους. Οποιες ομως προσληψεις και αν γινουν, θα θεωρουνται νεες και αυτο σημαινει, μειωση μισθων και αφαιρεση κεκτημενων δικαιωματων των εργαζομενων.

Ο αγωνας των εργαζομενων στο Απολλωνια δεν εχει κριθει. Οι συγκεντρωσεις διαμαρτυριας δεν αρκουν. Αυτη ειναι η μορφη αγωνα που προτεινουν οι συντεχνιες. Ειναι η ιδια περσινη συνταγη των συμβιβασμων και των υποχωρησεων. Μια συνταγη που απετυχε και που φορτωνει τα σπασμενα στις πλατες των εργαζομενων. Οι εργαζομενοι μπορουν να κερδισουν οχι μονο οσα τους χρωστουν, αλλα να παρουν πισω και τις δουλειες τους.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να καλεσουν απεργια πρωτα στα αλλα ξενοδοχεια που ελεγχει η εταιρεια που θα παρει το Απολλωνια, οποια και αν ειναι αυτη, και αν χρειαστει σε ολοκληρη την ξενοδοχειακη βιομηχανια και να απαιτησουν να δωθουν πισω οι δουλειες στο προσωπικο του Απολλωνια. Ετσι οχι μονο θα εξασφαλιστουν τα δικαιωματα των εργαζομενων στο Απολλωνια αλλα θα δωθει και ενα μυνημα στο ΠΑΣΥΞΕ που ετοιμαζει νεες απολυσεις και καταπατηση των κεκτημενων των ξενοδοχοϋπαλληλων.

Ντινος Ιασωνος

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

"Για τις υπερωριες μας δεν εχουν λεφτα, για τα παρτυ ομως εχουν"

Αυτο μας ειπαν οι θυμωμενοι εργατες του Δημου Λευκωσιας. Η φαγωμαρα του Λελλου με τους δημοτικους συμβουλους απασχολησε καμποσο την τηλεοραση και τις εφημεριδες λιγο πριν απο τα Χριστουγεννα. Ωστοσο, αυτο που δεν τους απασχολησε καθολου ηταν η ομοφωνια του Δημαρχου και των συμβουλων για την διοργανωση του Χριστουγενιατικου παρτυ των εργαζομενων του Δημου.

Συμφωνησαν και αποφασισαν λοιπον να προσφερουν ενα Χριστουγενιατικο παρτυ σε διακοσμημενη αιθουσα με κερια και πλουσια εδεσματα απο το εστιατοριο "Εκαλη" μονο για τους 200 υπαλληλους του Δημου. Οσο για τους υπολοιπους εργαζομενους αυτους που αποκαλουν "εργατες", αυτοι θα επρεπε να πανε στο "δικο" τους παρτυ πληρωνοντας αντιτιμο, τετοιο μαλιστα που να καλυπτει και τα φαγητα των δημοτικων συμβουλων. ΑΥΤΑ!!!

Η τακτικη "διαιρει και βασιλευε" ειναι γνωστη και η συνταγη πετυχημενη. Η συντεχνιες δεν λενε τιποτε. Οι ιδιοι οι εργαζομενοι που τους χωριζουν σε εργατες και υπαλληλους πρεπει να βαλουν πιεση ωστε να μην αφησουν τον Δημο να κατακερματιζει την δυναμη τους με τετοιους ψευτικους και φτηνους διαχωρισμους.

Ι.Α.

Προσωπικο Πολιτικης Αεροποριας

απεργια, το μονο οπλο που φοβαται η εργοδοσια

Οι υπαλληλοι της πολιτικης αεροποριας λιγες μερες πριν την μερα των Χριστουγεννων πληροφορηθηκαν την προθεση της κυβερνησης να μην δωσει διπλη αποζημιωση σε περιπτωση που οι αργιες συμπιπτουν με Κυριακες, οπως ειχε συμφωνηθει πριν καιρο. Ετσι κιδνυνευαν οσοι θα δουλευαν τα Χριστουγεννα και την Πρωτοχρονια να μην πληρωθουν κανονικα.

Η κυβερνηση εκμεταλλευομενη τις μερες των γιορτων ανακοινωσε την προθεση της για μειωση της αμοιβης του προσωπικου και κατα συνεπεια καταπατηση των κεκτημενων με την ελπιδα οτι οι υπαλληλοι δεν θα τολμουσαν να προχωρησουν σε απεργια κατα τις μερες των γιορτων.

Το προσωπικο της πολιτικης αεροποριας με αποφαση εκτακτης Γενικης Συνελευσης αποφασισε να κηρυξη απεργια την μερα των Χριστουγεννων και της πρωτοχρονιας.

Η εργοδοτικη πλευρα πανικοβλητη μπροστα στην απειλη της απεργιας, ξεκινησε αμεσως τις πιεσεις προς την ηγεσια της συντεχνιας. Με την μεσολαβηση του υπουργου συγκοινωνιων ζητησε την αναστολη των απεργιακων μετρων και την συζητηση του θεματος στην Μεικτη Επιτροπη Προσωπικου για να βρεθει *"μια αποδεκτη κι απο τις δυο πλευρες λυση του προβληματος"*.

Η ηγεσια της συντεχνιας τελικα αναστειλε τα μετρα και δεχτηκε διαπραγματευσεις προειδοποιωντας ομως οτι θα τα επαναφερει στην περιπτωση που θα καταπατηθουν τα δικαιωματα του προσωπικου.

Η απεργια ειναι η μονη γλωσσα που καταλαβαινουν οι εργοδοτες, ενω οι διαπραγματευσεις πανω σε κεκτημενα δικαιωματα μονο σε υποχωρησεις σε βαρος των εργαζομενων μπορουν να οδηγησουν. Αυτο φανηκε και περυσι οταν η κυβερνηση αναγκαστηκε να καταπιει την αποφαση της να μην δωσει τις αυξησεις στους δημοσιους υπαλληλους μετα την προειδοπειητικη 24ωρη απεργια των δημοσιων.

Η νικη των εργαζομενων στην πολιτικη αεροπορια ερχεται να ενισχυσει αυτη την αποψη. Ειναι μια νικη που σημερα που οι εργοδοτες ζητουν προκλητικα την παγοποιηση των μισθων, την καταργηση της ΑΤΑ και αλλων εργατικων καταχτησεων, αποχτα ιδιαιτερη σημασια.

Κουλλα Αρεστη

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης της διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

τηλ. 02-349770

Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:

Ντινος Αγιομαμιτης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΛΕΝΙΝ: ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Οι εκδοσεις "Εργατικη Δημοκρατια" κυκλοφορουν αυτες τις μερες τον πρωτο απο τους τρεις τομους της βιογραφιας του Λενιν, "Χτιζοντας το Κομμα" - γραμμενη απο το ηγετικο στελεχος του Εργατικου Σοσιαλιστικου Κομματος Βρετανιας (SWP) Τονυ Κλιφ.

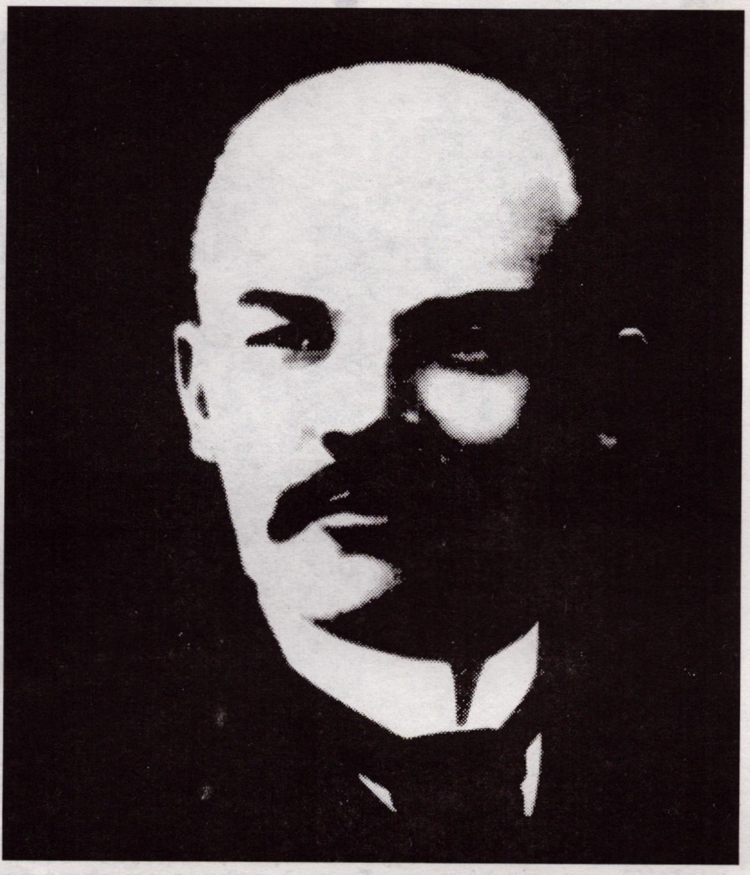

Δεν προκειται για μια ακομα βιογραφια του ηγετη της ρωσικης επαναστασης.

Ο Κλιφ στο βιβλιο του καταφερνει να δωσει με εξαιρετικο τροπο την εξελιξη των αντιληψεων του Λενιν χωρις να στεκει "αντικειμενικος" και αποστασιοποιημενος απεναντι στο θεμα του αλλα και χωρις να ενδιδει στον πειρασμο να παρουσιαζει την περιοδο της δρασης του Λενιν ολοτελα συμφωνα με την εικονα της σημερινης πραγματικοτητας.

Αποφευγοντας αυτο τον διπλο κινδυνο, αντλει τα πολυτιμα μαθηματα που βγαινουν απο τη δραση της εργατικης ταξης, των Μπολσεβικων και του Λενιν στις αρχες του εικοστου αιωνα, για να τα παραδωσει αβιαστα στους σημερινους σοσιαλιστες, ολοζωντανα.

Ο πρωτος τομος αυτης της βιογραφιας σκιαγραφει τη ζωη του Λενιν απο την πολιτικη αφανεια στα μεσα της δεκαετιας του 1890 μεχρι την αναγνωριση του σαν ηγετη ενος μαζικου εργατικου κομματος. Μεταφερει τις μαχες που εδωσε εναντια σε αλλες οργανωσεις πανω σε ζητηματα ιδεολογικης καθαροτητας και πολιτικου προσανατολισμου, αλλα και τις ακομα σκληροτερες μαχες που εδωσε μεσα στην ιδια του την οργανωση για να διασφαλισει το προλεταριακο της περιεχομενο. Η περιοδος που καλυπτει το "Χτιζοντας το Κομμα" φτανει μεχρι και τις παραμονες του Πρωτου Παγκοσμιου Πολεμου, το 1914.

Ειναι ασφαλως αδυνατο στα πλαισια αυτης της βιβλιοπαρουσιασης να καταπιαστουμε με το τεραστιο φασμα των ζητηματων που καλυπτει ο Κλιφ. Θα περιοριστουμε πανω σ'αυτο που αποτελει και τον αξονα του βιβλιου: την αντιληψη του Λενιν για το κομμα και το χτισιμο του.

Πρωτοπορια

Ο Λενιν απο το 1902 ειχε ηδη προειδοποιησει για τον κινδυνο να παγιδευτει η μαχητικοτητα των εργατων μεσα στα στενα ορια της συνδικαλιστικης παλης. Το οτι δηλαδη οι αγωνες για καλυτερους μισθους και καλυτερες συνθηκες εργασιας μπορουσαν ευκολα να αποτελεσουν την αρχη και το τελος των εργατικων διεκδικησεων.

Στο βιβλιο "Τι να κανουμε;" ο Λενιν επεσημανε οτι για να καταπολεμηθει αυτη η ταση ηταν απαραιτητο το χτισιμο ενος επαναστατικου σοσιαλιστικου κομματος που θα ενωνε στις γραμμες του τα πιο μαχητικα και ταξικα συνειδητοποιημενα στοιχεια, που θα μπορουσαν να επεκτεινουν τους συνδικαλιστικους αγωνες σε μια συνολικη επιθεση εναντια στο καπιταλιστικο συστημα.

Ο Λενιν δεν ετρεφε καμμια αυταπατη για το μεγεθος της θελησης, της αποφασιστικοτητας, ακομα και της αυτοθυσιας που απαιτειται για το χτισιμο μιας τετοιας οργανωσης, ιδιαιτερα στο ξεκινημα της. Εγραφε χαρακτηριστικα: *"Βαδιζουμε σ'ενα επικινδυνο και δυσκολο μονοπατι, κρατωντας σφικτα ο ενας τον αλλο απο το χερι".*

Για τον Λενιν ειχε εξαιρετικη σημασια να βγουν οι πρωτοποροι εργατες απο την απομονωση, να συγκεντρωσουν τις εμπειριες τους και να οργανωσουν την κοινη πολιτικη τους δραση.

Γι'αυτο το σκοπο χρειαζοταν ενα κομμα που να εκπαιδευει τα μελη του στον Μαρξισμο και στην ιστορια του εργατικου κινηματος. Ταυτοχρονα ομως επρεπε να ειναι ενα κομμα που να τους καταρτιζει στις βασικες πολιτικες τεχνικες για τους καθημερινους τους αγωνες: Γνωση των συνδικαλιστικων διαδικασιων, στην αποκτηση πειρας στο να μιλουν μπροστα σε κοσμο, να γραφουν και να κυκλοφορουν φυλλαδια, να οργανωσουν, να συντονιζουν τη δραση τους, να στρατολογουν νεα μελη.

Αυτη η συντονισμενη δραση ομως θα ηταν αδυνατη αν μαζι με την εσωτερικη δημοκρατια δεν συνυπηρχε και η κομματικη πειθαρχια, ο συγκεντρωτισμος.

Για τον Λενιν ο συγκεντρωτικος κομματικος μηχανισμος δεν αποτελει αυτοσκοπο αλλα το μεσο για το ανεβασμα της δρασης, της συνειδησης και της οργανωσης των πρωτοπορων κοματιων της εργατικης ταξης. Γιατι μια επαναστατικη οργανωση δεν εχει την "πολυτελεια" των στεγανων της βαρετης ρουτινας και του συντηρητισμου, ουτε και τα περιθωρια να καθηλωνεται σε "παραδοσεις". Πανω απ'ολα το κομμα επρεπε να ειναι ευελικτο ωστε να μπορει να ανταποκρινεται διαρκως στις νεες συνθηκες.

Ο Λενιν ηταν σαφης:

"Δεν αρκει να ειναι κανεις επαναστατης και υποστηρικτης του σοσιαλισμου γενικα. Πρεπει να ειναι ικανος την καθε δεδομενη στιγμη να βρισκει εκεινο τον κρικο στην αλυσιδα που πρεπει να αρπαξει με ολη του τη δυναμη για να μπορεσει να κρατησει στα χερια του ολοκληρη την αλυσιδα, βαζοντας τις βασεις για το επομενο βημα".

Ο Λενιν καλουσε επανειλημμενα τα μελη του κομματος να μην εκτελουν μηχανικα τα καθηκοντα τους αλλα να σκεφτονται διαρκως για το πως μπορουν να σπρωξουν τα πραγματα προς τα μπρος.

Ανοιξετε!

Χαρακτηριστικα το 1905 ηταν ο Λενιν αυτος που εδωσε τη μαχη μεσα στο κομμα για να το κερδισει στις ανοικτες στρατολογησεις. Το εργατικο κινημα στη Ρωσια εμπαινε σε μια νεα περιοδο. Τα πραγματα εβραζαν.

Ο Λενιν παλεψε για να αποβαλουν οι συντροφοι του τις παλιες τους συνηθειες - συνηθειες που την προηγουμενη περιοδο ηταν οχι μονο δικαιολογημενες αλλα και απαραιτητες για την διατηρηση του Μπολσεβικου κομματος κατω απο τις αντιξοες συνθηκες που επικρατουσαν τοτε.

Οι νεες συνθηκες απαιτουσαν νεες προσεγγισεις στο ζητημα του χτισιματος της οργανωσης. *"Οργανωστε, οργανωστε, οργανωστε, ανοιξετε τις πυλες του κομματος"* ηταν το συνθημα που τωρα επαναλαμβανε ακουραστα ο Λενιν, καλωντας τα μελη να αποβαλουν τους δισταγμους, τις ανησυχιες και τους φοβους τους.

Εγραφε χαρακτηριστικα σε δυο απο τους συντροφους του:

"Πραγματικα, ειναι φορες που σκεφτομαι οτι τα εννεα δεκατα των Μπολσεβικων ειναι φορμαλιστες... Χρειαζομαστε νεες δυναμεις. Ειμαι υπερ του να εκτελειται επι τοπου οποιοσδηποτε τολμα να πει οτι δεν υπαρχει κοσμος που μπορουμε να κερδισουμε... πρεπει να στρατολογουμε νεους ανθρωπους πιο πλατια και τολμηρα, πιο τολμηρα και πλατια, και ξανα πιο πλατια, και ξανα πιο τολμηρα **χωρις να τους φοβομαστε**... Αυτος ειναι καιρος πολεμου. Η νεολαια - οι φοιτητες, και ακομη περισσοτερο οι νεοι εργατες - θα καθορισουν την εκβαση ολοκληρου του αγωνα. Ξεφορτωθειτε ολες τις παλιες συνηθειες... Δημιουργηστε εκατονταδες κυκλους γυρω απο την εφημεριδα μεσα στη νεολαια και ενθαρρυνετε τους να πεσουν με τα μουτρα στη δουλεια... Πρεπει, με εξαιρετικη ταχυτητα, να φερουμε μαζι ολους αυτους που δειχνουν επαναστατικη πρωτοβουλια και να τους δωσουμε δουλεια. Μην ανησυχειτε για την περιορισμενη εκπαιδευση τους, μην τρεμετε μπροστα στην απειρια τους."

Ο Λενιν ηταν παντα ετοιμος να αλλαξει τις οργανωτικες δομες του κομματος ωστε αυτες να ανταποκρινονται στα νεα δεδομενα της ταξικης παλης.

Το 1906 οι Μπολσεβικοι εφτασαν τις 13,000 και το 1907 τα 46,000 μελη. Εγιναν ενα μαζικο εργατικο κομμα.

Δεν ειναι καθολου υπερβολικο να πουμε οτι το βιβλιο του Κλιφ ειναι ενα επαναστατικο εγχειριδιο γεματο απο μαθηματα που μπορουν και πρεπει να βρουν πρακτικη εφαρμογη στο χτισιμο επαναστατικων οργανωσεων σημερα σε ολοκληρο τον κοσμο αλλα και στη Κυπρο.

Δαφνος Οικονομου

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ____________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ____________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

11/1
ΓΙΑΤΙ Ο ΓΕΛΤΣΙΝ ΕΙΣΕΒΑΛΕ ΣΤΗ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

18/1
Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΜΜΑ

25/1
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΠΟΥ ΤΡΑΒΑ ΤΟ ΑΚΕΛ;

2/2
ΤΟΥΡΚΙΑ: ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της οργανωσης και αρχιζουν η ωρα 8:00 μμ

Οι αλλαγες στην εργατικη ταξη

Εχει γινει πια στερεοτυπο μοτιβο οταν τα μεσα αστικης προπαγανδας αναφερονται σε εργατες και εργατικη ταξη, να προβαλλουν το γνωστο τυπο του χαζοχαρουμενου εργατακου με κρανος και μουστακι ο οποιος συνηθως ειναι αμορφωτος, απροσεχτος και ανικανος να κανει κατι σωστο αν δεν βρισκεται συνεχως καποιος πανω απο το κεφαλι του.

Θελουν να περασουν την εικονα οτι η εργατικη ταξη αποτελειται απο καποιους τυπους διχως ιδιαιτερες ικανοτητες και γι'αυτο ειναι που χρειαζεται η παρεμβαση των ειδικων για να οργανωσουν, να καθοδηγησουν και να ελεγξουν την δραστηριοτητα τους.

Διπλα απο την εικονα του μαστροχαλαση εργατακου ερχονται να κολλησουν μια αλλη εικονα, αυτη του νεου, ωραιου, δυναμικου και πετυχεμενου τεχνοκρατη ο οποιος ασχολειται με την οργανωση και την διοικηση της παραγωγης.

Βεβαια δεν θ'αξιζε ν'ασχοληθει κανεις σοβαρα μ'αυτα (ο καθε εργαζομενος μεσα απο την καθημερινη του εμπειρια στην παραγωγη γνωριζει ποσο ψευτικα ειναι ολ'αυτα), αν εμεναν μονο στο επιπεδο των διαφημισεων και των Μ.Μ.Ε. και δεν ερχονταν οι αστοι ιδεολογοι αλλα και η ιδια η παραδοσιακη αριστερα να στηριξει παρομοιες θεωριες και να τους δωσει θεωρητικη καλυψη.

Η θεωρια που σημερα προβαλλεται απο ολους αυτους ειναι οτι οι αλλαγες στο συχρονο καπιταλισμο, η εξελιξη της νεας τεχνολογιας και η αναδιαρθωση που εφερε στη παραγωγικη διαδικασια, η αναπτυξη των υπηρεσιων και η μειωση των βιομηχανικων εργατων, εχουν επιφερει τεραστιες αλλαγες μεσα στη εργατικη ταξη η οποια σταδιακα διασπαται, συρρικνωνεται, χανει την ταξικη της συνειδηση γι'αυτο κι'αδυνατιζει ο ρολος που μπορει να παιξει στο συχρονο καπιταλισμο. Στις θεσεις προς την Παγκυπρια Οργανωτικη Συνδιασκεψη του ΑΚΕΛ που εγινε το περασμενο καλοκαιρι διαβαζουμε:

«Στη Κυπρο, εγιναν τα τελευταια χρονια σημαντικες οικονομικες ·και κοινωνικες αλλαγες οι οποιες επεδρασαν δραστικα στην ταξικη διαρθρωση της Κυπριακης κοινωνιας... Οι σημερινες συνθηκες και ο συγχρονος τροπος οργανωσης της εργασιας σε ολους τους τομεις, ιδιαιτερα στον τομεα των υπηρεσιων που σημερα ειναι ο πιο πολυπληθης, οδηγει αντικειμενικα σε χαλαρωση της επαφης μεταξυ των εργαζομενων και σε μια ιδιορρυθμη επαφη με το αντικειμενο της παραγωγης η οποια κανει πιο δυσκολη τη διαμορφωση της ταξικης συνειδησης και το πολιτικο ατσαλωμα του εργαζομενου».

Οι αναλυσεις και οι θεωριες που προβαλουν οτι οι αλλαγες στην εργατικη ταξη εχουν αλλαξει τον ρολο της, δεν ειναι καθολου καινουργιες. Απο τη εποχη που ο Μαρξ οριζε την εργατικη ταξη σαν τον ιστορικο νεκροθαψτη του καπιταλισμου, εμφανιστηκαν και οι θεωριες που αμφισβητουσαν την δυνατοτητα της εργατικης ταξης να παιξει αυτο το ρολο.

Ολες οι θεωριες που αμφισβητουν τις δυνατοτητες της εργατικης ταξης ειναι στην βαση τους θεωριες που θελουν να στηριξουν την αντιληψη οτι ο καπιταλισμος ειναι το καλητερο συστημα οργανωσης της οικονομιας και της κοινωνιας που μπορει να φθασει ο ανθρωπος. Ακομα σημερα οι αναλυσεις που προβαλλουν τις αλλαγες στην εργατικη ταξη σαν εμποδιο για το σοσιαλισμο, αποτελουν το ιδεολογικο υποβαθρο πανω στο οποιο τα σταλινικα και σοσιαλοδημοκρατικα κομματα προσπαθουν να στηριξουν τα πολιτικα αδιεξοδα, την κριση και τις δεξιοστροφες επιλογες τους.

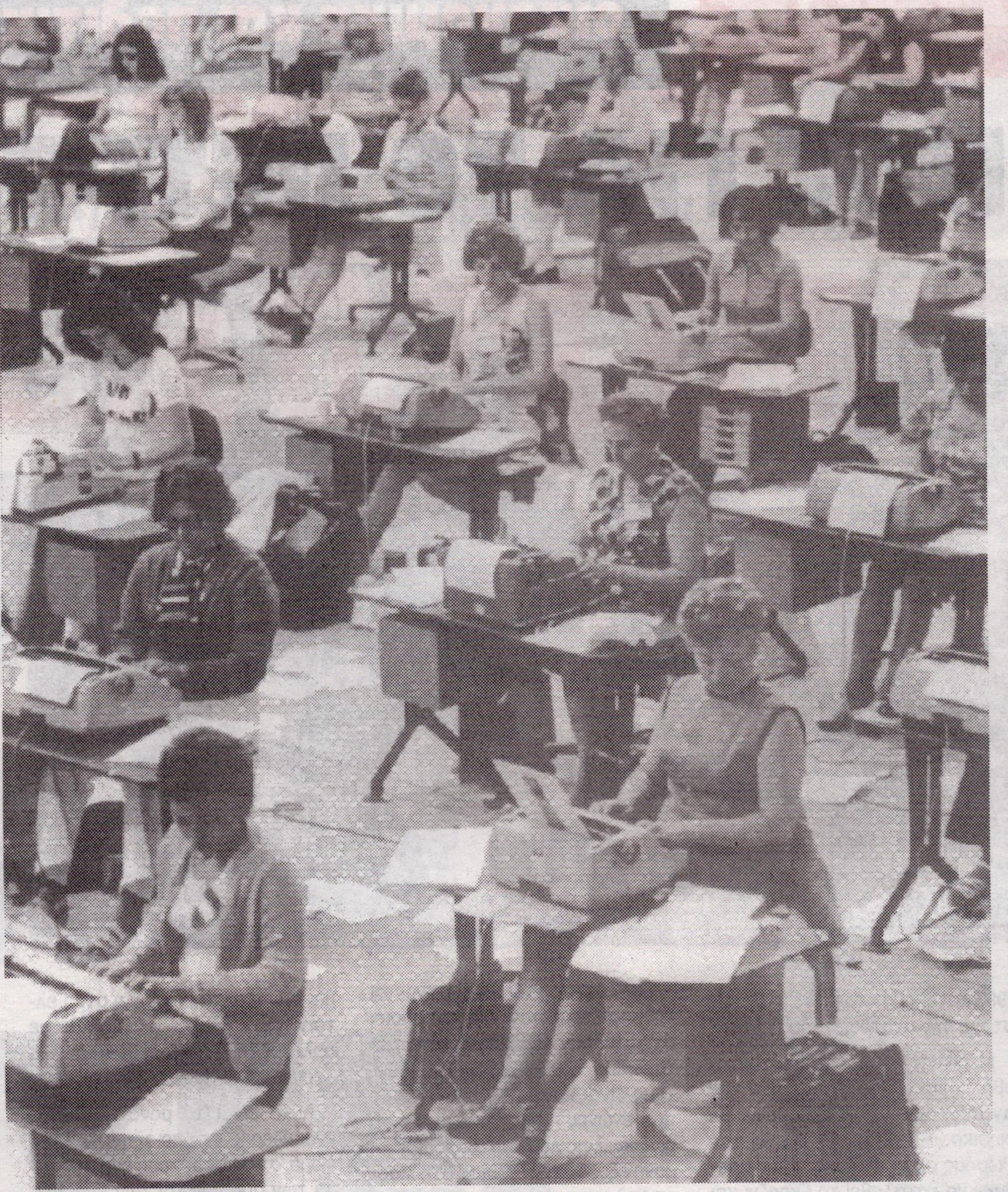

Σημερα οι λογιστες ή οι γραμματεις που καποτε ηταν οι εμπιστοι του μαστρου και ανοικαν στην διοικηση της επιχειρησεις εχουν προλεταριοποιηθει και δεν διαφερουν σε τιποτα απο τους υπολοιπους εργαζομενους

Η εργατικη ταξη αλλαζει

Η ιστορια της εργατικης ταξης ειναι ιστορια διαρκων αλλαγων. Απο 1844 που ο Ενγκελς περιγραψε την κατασταση της εργατικης ταξης στην Αγγλια μεχρι σημερα τα πραγματα εχουν αλλαξει πολυ.

Οι αλλαγες στον καπιταλισμο εχουν φερει και αλλαγες στην ιδια την εργατικη ταξη. Ιδιαιτερα οι περιοδοι οικονομικης κρισης, ειναι εποχες αλλαγων και αναδιαρθρωσης του κεφαλαιου αλλα και της εργατικης ταξης. Προβληματικοι και αναποτελεσματικοι τομεις της οικονομιας καταρρεουν και νεα πιο δυνατα κεφαλαια εμφανιζονται. Αναποφευτα αυτη την διαδικασια ακολουθα και η εργατικη ταξη. Παλια οργανωμενα κομματια διαλυονται (πχ Μεταλλωρυχοι) και δημιουργουνται ή ενισχυονται αλλα (πχ Ξενοδοχοϋπαλληλοι).

Οσοι βεβαια μενουν προσκολημενοι σε παλια προτυπα βιομηχανικης οργανωσης βλεπουν σε αυτες τις αλλαγες αδυνατισμα της εργατικης ταξης και του επαναστατικου της ρολου. Την δεκαετια του '50 και μεχρι τα τελη της δεκαετιας του '60 που υπηρχε συνεχης οικονομικη αναπτυξη στην Ευρωπη, η αγαπημενη θεωρια της αριστερης διανοησης ηταν οτι η εργατικη ταξη, ιδιαιτερα αυτη των αναπτυγμενων τοτε βιομηχανικα χωρων, ειχε αστικοποιηθει και ενσωματωθει στο συστημα. Ο Μαης του '68 στη Γαλλια και το κυμα κινητοποιησεων που τον ακολουθησε σε ολοκληρη της Ευρωπη εδωσε ενα γερο χαστουκι σε αυτες τις θεωριες.

Σημερα που ο καπιταλισμος περνα περιοδο οικονομικης κρισης και αναδιαρθρωσης του κεφαλαιου, εμφανιζονται ξανα οι θεωριες για το τελος τις εργατικης ταξης.

Συρρικνωση ή δυναμωμα;

Οι θεωριες για την συρρικνωση της εργατικης ταξης στηριζονται κυριως στην αντιληψη οτι εργατικη ταξη ειναι μονο οι βιομηχανικοι εργατες. Η εργατικη ταξη ομως, δεν καθοριζεται απο τη φυση της δουλειας που κανει ουτε απο τα ρουχα που φορα ουτε απο την υποδυναμη του αυτοκινητου της ουτε απο τα γουστα και τις προτιμησεις της. Ο Μαρξ στο μανιφεστο γραφει:

« Η αστικη ταξη εβγαλε το φωτοστεφανο απ'ολα τα μεχρι τοτε σεβαστα επαγγελματα που αντικριζαν με ευλαβικο δεος. Μεταβαλε το γιατρο, το νομικο, τον παπα, τον ποιητη, τον ανθρωπο της επιστημης, σε μισθωτους εργατες της.»

Η ταξη ειναι μια κοινωνικη σχεση και οχι καποια στατιστικα στοιχεια. Η εργατικη ταξη δεν προσδιοριζεται απο την συγκεκριμενη δουλεια που κανει αλλα απο την σχεση της στην παραγωγη διαδικασια. Οτι δηλαδη ειναι υποχρεωμενη μεσα στο καπιταλισμο να πουλα την ικανοτητα της να δουλευει για να ζησει ασχετα αν χειριζεται μια πρεσα ή ενα υπολογιστη.

Σημερα στις αναπτυγμενες καπιταλιστικα χωρες, τα παλια βιομηχανικα κεντρα του καπιταλισμου, παρατηρειται μια τaση μειωσης της βιομηχανικης εργατικης ταξης, με ταυτοχρονη αυξηση της εργατικης ταξης στις υπηρεσιες. Το φαινομενο αυτο ομως απεχει πολυ απο το να λαβανεται σαν αποδειξη της αποδυναμωσης της εργατικης ταξης. Ειναι απλα αποτελεσμα της φανταστικης αυξησης της παραγωγικοτητας σ'αυτες τις χωρες. Σημερα ενας εργατης ή μια εργατρια μπορει να παραγει πολυ περισσοτερα και καλυτερα αγαθα και σε λιγοτερο χρονο απ'οτι εκατο χρονια πριν. Αυτο δεν σημαινει οτι μειωθηκε η δυναμη του. Αντιθετα, λογω της πολυπλοκοτητας και της μεγαλης εξειδικευσης που υπαρχει στην παραγωγικη διαδικασια, οι εργατες μιας βιομηχανιας μπορουν σημερα να σταματησουν πολυ πιο αποτελεσματικα την παραγωγη.

Ενα στοιχειο ακομα που παρασιωπουν οι θεωριες για την συρρικνωση της εργατικης ταξης ειναι οτι σε αντιθεση με τις αναπτυγμενες χωρες το ποσοστο της βιομηχανικης εργατικης ταξης σε μια σειρα απο αναπτυσσομενες καπιταλιστικα χωρες αυξανει με γρηγορους ρυθμους, οπως την Βραζιλια, την Κορεα και αλλες.

Οι υπηρεσιες

Σημερα υπαρχουν χιλιαδες εργαζομενοι στις υπηρεσιες. Στις τραπεζες, στα ξενοδοχεια, στα λογιστικα γραφεια, στα εστιατορια, στις τηλεπικοινωνιες, στα σχολεια κλπ. Ανηκουν ολ'αυτα τα κομματια στην εργατικη ταξη ή αποτελουν ενα νεο μικροαστικο στρωμα;

Η προσπαθεια διαχωρισμου των εργαζομενων στις υπηρεσιες απο το συνολο της εργατικης ταξης στηριζεται στη αντιληψη οτι αυτα τα κομματια δεν κανουν παραγωγικη εργασια δεν παραγουν προιοντα. Ομως τα προιοντα δεν εχουν καμια αξια για το καπιταλιστη αν μεινουν στις αποθηκες του, αν δεν γινουν εμπορευματα που να πουληθουν στη αγορα. Στις συχρονες συνθηκες της διεθνοποιησης του κεφαλαιου και της οξυνσης του ανταγωνισμου, οι καπιταλιστες χρειαζονται ενα μηχανισμο για να εξασφαλισει αυτη την διαδικασια.

Οσο πιο εντονος ειναι ο ανταγωνισμος τοσο πιο αναγκαιος και πολυπλοκος γινεται αυτος ο μηχανισμος. Οι υπηρεσιες μαζικοποιουνται με χιλιαδες λογιστες, γραμματεις, υπαλληλους, διαφημιστες, πωλητες κλπ. Το ιδιο ισχυει για τις τραπεζες, τις τηλεπικοινωνιες αλλα ακομα και τα σχολεια και τα νοσοκομεια. Ολα αυτα ειναι αναγκαια για να μπορουν οι καπιταλιστε να εξασφαλιζουν κεφαλαια, δανεια, επικοινωνιες, την εκπαιδευση των νεων εργατων και την υγεια τους για να μπορουν να συνεχιζουν να δουλευουν. Διχως αυτα κανενα εργοστασιο δεν μπορει να λειτουργησει. Οι εργαζομενοι στις υπηρεσιες ειναι απαραιτητο κομματι της παραγωγικης διαδικασιας. Ειναι κομματι της εργατικης ταξης και συνηθως εχουν χαμηλους μισθους και καμμια αλλη εξασφαληση περα απο την δυνατοτητα να πουλουν την εργατικη τους δυναμη για να ζησουν.

Οταν το 84% των μισθωτων ειναι οργανωμενοι στις συντεχνιες, ποιος θα μπορουσε στα σοβαρα να υποστηριξει οτι οι ξενοδοχουπαλληλοι, οι υπαλληλοι της ΑΤΗΚ, οι τραπεζιτικοι, οι δημοσιοι στους οποιους το ποσοστο οργανωσης ειναι ακομα μεγαλητερο δεν ανηκουν στην εργατικη ταξη. Οχι μονο αυτα τα κομματια ειναι εργατικη ταξη αλλα ειναι απο τα πιο δυνατα με ισχυρη οργανωση και αγωνιστικες παραδοσεις.

Επαναστατικη ταξη

Η εργατικη ταξη δεν βρισκεται ουτε σε κριση αλλα ουτε και διαλυεται. Και εδω αλλα και σ'ολοκληρο το κοσμο την τελευταια περιοδο ειμαστε μαρτυρες τεραστιων εργατικων κινητοποιησεων. Στη Ν. Αφρικη το καθεστως του Απαρτχαϊτ καταρρευσε κατω απο το βαρος των κινητοποιησεων των μαυρων εργατων. Στην Ιταλια οι κινητοποιησεις εκατομμυριων εργατων και νεολαιων γκρεμισσαν τον Μπερλουσκονι πριν προλαβει να συμπληρωσει εννια μηνες στην εξουσια. Στην Ελλαδα παρομοια επαθε ο Μητσοτακης. Απο την Ν. Κορεα μεχρι την Νιγηρια, την Ιτην Γαλλια, την Ισπανια, τη Βραζιλια εκατομμυρια εργατες κινητοποιουνται και αντιστεκονται στα προγμαμματα λιτοτητας που θελουν να επιβαλουν οι καπιταλιστες.

Σε πεισμα ολων των επιδοξων νεκροθαφτων της, η δυνατοτητα της εργατικης ταξης σημερα να απελευθερωση τον εαυτο της και μαζι ολοκληρη την κοινωνια απο τα δεσμα του καπιταλισμου, ειναι μεγαλυτερη απο ποτε αλλοτε. Η δυνατοτητα της να σταματησει αλλα και να οργανωσει την παραγωγη συμφωνα με της αναγκες των ανθρωπων, ειναι κατα πολυ μεγαλυτερη απ'οτι την εποχη του Μαρξ.

Οσοι κλεινουν σημερα τα ματια σ'αυτη την πραγματικοτητα, σ'αυτη την αναγκαιοτητα ειναι καταδικασμενοι να παιζουν το ρολο του νεροκουβαλητη του καπιταλισμου.

Πετρος Μιχαηλ

εργατικη δημοκρατια

Η εισβολη στη Τσετσενια δεν εβγαλε τον Γελτσιν απο τα οικονομικα και πολιτικα αδιεξοδα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Το Γκροζνι, πρωτευουσα της Τσετσενιας, μια δημοκρατιας του Καυκασου, εχει γεμισει με ερειπια βομβαρδισμενων κτιριων και παντου υπαρχουν φωτιες απο τους βομβαρδισμους των ρωσικων αεροπλανων. Απο τις 29 Δεκεμβρη το διϋλιστηριο πετρελαιου του Γκροζνι καιγεται απο την ρωσικη αεροπορικη επιθεση με κινδυνο να επεκταθει η πυρκαγια στο εργοστασιο αμμωνιας που βρισκεται τρια χιλιομετρα απο το διϋλιστηριο.

Τετρακοσιες χιλιαδες Τσετσενοι εχουν ηδη καταφυγει στη γειτονικη Ιγκουσετια και στο Νταγκεσταν στη Κασπια θαλασσα για να γλυτωσουν απο τη φρικη του πολεμου.

Αυτη η κατασταση ειναι η συνεπεια της ρωσικης εισβολης στη δημοκρατια της Τσετσενιας που συμφωνα με τον «εγκεφαλο» της τον Μπορις Γελτσιν διαταχθηκε για να αποκαταστησει την ταξη και τη δημοκρατια που απειλειτο απο τους Τσετσενους ανταρτες.

Ο πολεμος μυριζει πετρελαιο

Ομως τα πραγματικα κινητρα της εισβολης δεν εχουν καμμια σχεση ουτε με τη δημοκρατια ουτε με την ταξη αλλα με τις πολιτικες και οικονομικες επιδιωξεις του Γελτσιν σ'αυτη την περιοχη του Καυκασου.

Το 1991 οι Τσετσενοι εξεγερθηκαν εναντια στο παλιο σταλινικο καθεστως και με ελευθερες εκλογες αναδειξαν ηγετη τους, με μεγαλη πλειοψηφια, τον αυτονομιστη Ντουνταγιεφ, ενα βετερανο ηρωα του πολεμου στο Αφγανισταν που αρξπαξε την ευκαιρια να προβαλει τον δικο του εθνικισμο. Η ανακηρυξη της ανεξαρτησιας της αποτελουσε μια σοβαρη απειλη για τον Γελτσιν που αρχισε να κινειται για να αποτρεψει την αποσχιση της. Ετσι ο Γελτσιν βρεθηκε στην κατασταση να ενισχυει με αψυχο και εμψυχο υλικο τους αντιπαλους του Ντουνταγιεφ που ηγετης τους ηταν ο Χασπουλατωφ που μαζι με τον Ρουτσκοϊ το 1993 κατελαβαν το κοινοβουλιο με στοχο την ανατροπη του Γελτσιν.

Μερικες βδομαδες πριν την εισβολη, μια ομαδα Τσετσενων της αντιπολιτευσης, εξοπλισμενοι με ρωσικο υλικο και ενισχυμενοι απο Ρωσους αξιωματικους, αποπειραθηκε να καταλαβει το Γκροζνι και να ανατρεψει τον Ντουνταγιεφ. Το αποτελεσμα ηταν η πανωλεθρια των στασιαστων και η αιχμαλωσια 70 Ρωσων αξιωματικων.

Ετσι ο πολεμος εναντιον της Τσετσενιας ειναι η τελευταια προσπαθεια του Γελτσιν να ανακτησει ξανα τον ελεγχο σ'αυτη τη δημοκρατια της ρωσικης ομοσπονδιας και να αποτρεψει την αποσχιση της.

Ποια ειναι η σημασια ομως αυτης της μικρης μουσουλμανικης περιοχης του Καυκασου για τη Ρωσια;

Το μεγαλυτερο κινητρο ειναι η στρατηγικη θεση της Τσετσενιας και ο ρολος που μπορει να παιξει στους ανταγωνισμους της Ρωσιας με αμερικανικες και βρετανικες εταιρειες οσο αφορα τη μεταφορα πετρελαιου απο το Αζερμπαϊντζιαν στις αγορες της Ευρωπης.

Στη Τσετσενια διασταυρωνονται τρεις πετρελαιαγωγοι οι οποιοι σχηματιζουν ενα πραγματικο πετρελαϊκο κομβο. Αναμεσα σ'αυτους ειναι και ο ρωσικος αγωγος που ενωνει το Καζακσταν με το ρωσικο λιμανι του Νοβοροσισκ, η μονη εξοδος της Ρωσιας στη Μαυρη θαλασσα. Μεσω αυτου του αγωγου, η Ρωσια, σε συνεργασια με τη Βουλγαρια και Ελλαδα, επιδιωκει τη μεταφορα του πετρελαιου στην Κασπια θαλασσα και απο εκει με τανκερ στη Βουλγαρια και ξανα με αγωγο στην Αλεξανδρουπολη.

Απ'την αλλη πλευρα οι αμερικανοι και βρετανοι αντιπροτεινουν τη μεταφορα των πετρελαιων στη Μεσογειο με αγωγο μεσα απο τη Τουρκια.

Για τις εταιρειες που θα εξασφαλισουν αυτη τη μεταφορα θα σημαινει τεραστια κερδη.

Ετσι το ζητουμενο στη ρωσικη επιθεση εναντια στην Τσετσενια και στη σταση των αλλων δυτικων δυναμεων απεναντι σ'αυτη μετριεται σε πετροδολλαρια.

Η αρχικη αντιδραση της μη αναμειξης "στις εσωτερικες διενεξεις της ρωσσικης ομοσπονδιας" ηταν μια σιωπηρη υποστηριξη στο Γελτσιν να επιβαλει ακομα και με πολεμο τη σταθεροτητα σε μια περιοχη που μυριζει πετρελαιο.

Αυτο ειναι το μονο που τους ενδιαφερει και οποιαδηποτε αναφορα στις καταστροφες, το δραμα των αμαχων και των προσφυγων ειναι μια σκετη υποκρισια.

Απο την αλλη ομως, αν λαβουμε υποψη τα πλουσια κοιτασματα πετρελαιου και τα πυρηνικα οπλα που εινα σπαρμενα στις διαφορες δημοκρατιες του Καυκασου και τις πολλες διαφορετικες εθνοτητες που επιθυμουν την αυτονομηση τους απο τη Ρωσια, γινεται φανερο ποσο σημαντικο ειναι και για τη Δυση να υπαρχει μια κεντρικη εξουσια που να ελεγχει αυτο το ηφαιστιο.

Ο εθνικισμος του Γελτσιν δεν πουλα

Ομως για τον Γελτσιν η αποφαση για την εισβολη στη Τσετσενια ειχε και ενα πολιτικο στοχο. Η χαμηλη δημοτικοτητα του εδω και πολυ καιρο, λογω της πραγματικης φτωχεια και αθλιοτητας της πλειοψηφιας του ρωσικου λαου εσπρωξαν τον Γελτσιν να παιξει το χαρτι του μεγαλορωσικου εθνικισμου. Ηθελε να κερδισει την υποστηριξη των Ρωσων εν οψη των εκλογων του 1996 πανω στην εθνικιστικη βαση της ενοτητας της ρωσικης ομοσπονδιας.

Ομως η υποστηριξη στην αποφαση του ειναι ασημαντη και προερχεται κυρια απο τους φασιστες του Ζιρινοφσκι και τους ακρους εθνικιστες. Η αντιδραση μεσα στον απλο λαο ειναι μεγαλη καθως η μνημη των χιλιαδων νεκρων απο την εισβολη στο Αφγανισταν ειναι νωπη. Ο κοσμος δεν θελει να δωσει τη ζωη του για τα παχια εθνικιστικα λογια του Γελτσιν. Η εισβολη στη Τσετσενια προκαλεσε μεγαλυτερες ρωγμες μεσα στις ενοπλες δυναμεις. Ο αριθμος των Ρωσων στρατιωτων που αρνουνται να πολεμησουν μεγαλωνει διαρκως.

Η διαταγη του Γελτσιν για την εισβολη πυροδοτησε και νεα πολιτικη κριση μεσα στην αρχουσα ταξη. Ο πρωην μεταρρυθμιστης πρωθυπουργος Γκαϊταρ και ο τωρινος αναπληρωτης υπουργος αμυνας εχουν ταχθει ανοικτα εναντιον του.

Και ενοσω τα στρατευματα του Γελτσιν αντιμετωπιζουν την σθεναρη αντισταση των Τσετσενων, η πολιτικη κριση εντεινεται και μεγαλωνει ο φοβος για μετατροπη του πολεμου σε ενα πραγματικο ανταρτικο απο τη μερια των Τσετσενων και την αναζωπυρωση των αυτονομιστικων επιδιωξεων και σε αλλες περιοχες..

Η αδυναμια του Γιελτσιν να επιβαλει τον ελεγχο εκανε την Αμερικη να δηλωνει οτι διαφωνει με τους χειρισμους του Γελτσιν και οτι υποστηριζει τη μεσολαβηση της Ευρωπαϊκης Ενωσης για μια διπλωματικη λυση στο προβλημα. Η επιχειρηση στη Τσετσενια κινδυνευει να εξελιχτει σε μπουμερανγκ. Σημερα βρισκεται σε χειροτερα αδιεξοδα απ οτι πριν αρχισει την επιθεση στη Τσετσενια.

Η ελληνοκυπριακη υποκρισια

Η ελληνοκυπριακη πολτικη ηγεσια, σιωπηρα ή φανερα υποστηριζει την ρωσσικη εισβολη. Αυτοι που το επαιζαν παντα αντϊιμπεριαλιστες, υποστηριχτες των ανθρωπινων δικαιωματων και του δικαιωματος των λαων για ελευθερια δειχνουν ακριβως πως καταλαβαινουν αυτα τα δικαιωματα, υποστηριζοντας την ιμπεριαλιστικη επεμβαση των ρωσσων στη Τσετσενια.

·Το Χριστιανικο τοξο που ονειρευονται βρισκει σε αυτο την καλητερη του δικαιωση. Δεν ειναι τυχαια τα δημοσιευματα για φιλοξενια τσετσενων στο βορρα.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι καθε δημοκρατης πρεπει να καταγγειλει ανεπιφυλαχτα την ρωσσικη εισβολη στη Τσετσενια και να ευχεται την ηττα του ρωσσικου στρατου χωρις να καλιεργει αυταπατες οτι ο Ντουνταεφ μπορει να προσφερει πραγματικη λυση στα προβληματα των τσετσενων εργατων.

Καθε ελληνοκυπριος δημοκρατης πρεπει να καταγγειλει ακομα την υποκρισια της δικης μας αρχουσας ταξης που παιρνει το μερος των ιμπεριαλιστων για να εξυπηρετησει τα δικα της συμφεροντα.

Μυριανθη Λοϊζου

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Την Εργατικη Δημοκρατια μπορειτε να τη βρισκεται εχτος απο τις εκδηλωσεις που πουλιεται στα εξης σημεια:

Λευκωσια: Πλατεια Ελευθεριας
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λεμεσος: Πλατεια Διοικητηριου
καθε Σαββατο απο τις 10:30 π.μ. – 12:00

Λαρνακα: Πλατεια Αλκης
καθε Σαββατο απο τις 10:30π.μ. – 12:00

Παφος: Περιπτερο Corner Kiosk